

Dosarul nr. 1ra-2078/21
1-17181314-01-1ra-19102021

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Diaconu Iurie, Țurcan Anatolie, Guzun Ion și Plămădeală Ghenadie,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii raionului Strășeni, Lupașcu Ruslan și procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Cociu Lilian xxxxxx, născut la xxxxxxxx
1976, originar din xxxxxxxx,
xxxxxxx, domiciliat în xxxxxxx,
xxxxxxxxxxxx.

Ababii Ghenadie xxxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxxxxxx, originar din
xxxxxxxx și domiciliat în xxxxxxxxxxx,
xxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.07.2017 – 07.10.2019;

Instanța de apel: 17.12.2019 – 07.07.2021;

Instanța de recurs: 19.10.2021 – 27.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 octombrie 2019, Cociu Lilian a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 306 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Prin aceeași sentință, Ababii Ghenadie a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La fel, Ababii Ghenadie a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea în mod solidar, din contul lui Cociu Lilian și Ababii Ghenadie în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 1484 (una mie patru sute optzeci și patru) lei.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Ababii Ghenadie în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 340 (trei sute patruzeci) lei, suportate pentru expertiza judiciară grafoscopică efectuată în prezenta cauză penală.

A fost respinsă ca inadmisibilă plângerea depusă de Cociu Lilian la data de 25 septembrie 2017 cu privire la restabilirea în funcția deținută anterior, explicându-i lui Cociu Lilian că în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (4) din Legea nr. 3 din 25.02.2016, cu privire la Procuratură, dacă a fost pronunțată o sentință de achitare, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare.

A fost explicat părților și participanților la proces, precum și persoanelor interesate că sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpaților.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că potrivit rechizitoriului, inculpații au săvârșit fapte prejudiciabile prevăzute de legea penală, săvârșite cu vinovăție și pasibile de pedeapsa penală în următoarele circumstanțe:

Cociu Lilian activând în calitate de procuror în Secția exercitare a urmăririi penale în cauze excepționale din cadrul Direcției exercitare a urmăririi penale a Procuraturii Generale, fiind numit în această funcție prin Ordinul Procurorului General nr. 524-p din 24.09.2004 și fiind, astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal (*în redacția legii din anul 2002 în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*) persoană cu înaltă funcție de răspundere, contrar prevederilor art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova de la 12.09.1997; art. 21 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994; art. 1 alin. (2), alin. (3), art. 8 alin. (1) alin. (3), art. 19 alin. (3), art. 52 alin. (1) pct. 6), art. 100 alin. (4), art. 101 alin. (1) alin. (2), art. 254, art. 281 alin. (1), art. 284 alin. (1), art. 291 Cod de procedură penală (*în redacția legii anului 2003, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), art. 23 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 118 din 14.03.2003 cu privire la Procuratură (*în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), care-l obligau să îndeplinească obligațiile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, prin asigurarea respectării prezumției de nevinovăție a persoanei, să activeze în așa mod încât, în cadrul procesului penal nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, a săvârșit o infracțiune în următoarele circumstanțe.

Astfel, Cociu Lilian, fiind desemnat, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 03.10.2007, în calitate de conducător al grupului de urmărire penală și exercitând personal urmărirea penală pe dosarul nr. 2007038285, care a fost pornit în baza art. 145 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe faptul omorului săvârșit asupra cetățenilor Chiorescu Ștefan și Djaniev Razzah la 30 iulie 2007, având scopul tragerii neîntemeiate la răspundere penală a cet. Crăciun Andrei, nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei întru stabilirea adevărului, nu a verificat dacă probele sunt administrate complet și obiectiv, nu le-a supus analizei și nu a verificat dacă acestea coroborează între ele, nu a asigurat inclusiv administrarea de noi probe și nu a verificat, în unele cazuri, sursa din care provin probele, nu a purces la aprecierea fiecărei probe în parte din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar ca rezultat a dispus la data de 19 octombrie 2007 și 19 decembrie 2007 punerea neîntemeiată și ilegală sub învinuire a lui Crăciun Andrei încriminându-i săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (3) lit. a), art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), art. 145 alin. (2) lit. a), c) și art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, acțiuni care le-a efectuat în biroul său de serviciu nr. 156 din sediul Procuraturii Generale amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 73, iar la data de 24 decembrie 2007, întocmind rechizitoriul, a expediat dosarul în instanța de judecată pentru a fi examinat în fond.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Cociu Lilian, urmărind același scop de tragere neîntemeiată la răspundere penală a cet. Crăciun Andrei, pe parcursul judecării cauzei, reprezentând învinuirea în numele statului în judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău, (*denumirea instanței la acea perioadă*) amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul nr. 2, în perioada de la 27 decembrie 2007 până la 09 februarie 2009, în susținerea activă a poziției sale, pe care a evitat să o îmbine cu obiectivitatea și nepărtinirea, pentru stabilirea adevărului, contribuirea la exercitarea unei justiții corecte și adoptarea unor hotărâri judecătorești legitime, temeinice și echitabile, neîntemeiat și ilegal, la 01 februarie 2008, i-a modificat inculpatului Crăciun Andrei în ședința de judecată învinuirea în sensul agravării, pentru aceleași fapte, punându-l sub învinuire în baza art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), j) și art. 145 alin. (2) lit. a), alin.(3) lit. j) Cod penal, iar ulterior, după finalizarea cercetării judecătorești, în cadrul dezbaterilor judiciare, a orientat neîntemeiat instanța astfel încât inculpatul Crăciun Andrei să fie recunoscut vinovat la 09 februarie 2009, în săvârșirea infracțiunilor încriminate și prin cumul de pedepse, în baza art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 21 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 februarie 2009 a fost

casată, iar cet. Crăciun Andrei a fost achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

Respectiv, cet. Crăciun Andrei a fost tras ilegal la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor excepțional de grave, nefiind vinovat de săvârșirea acestora, iar drept rezultat, plasat și ținut în detenție ilegală pe parcursul a 5 ani și 8 luni, fapt care i-a cauzat prejudicii morale, compensate de instanța de judecată prin încasarea a 1.500.000 lei de la bugetul de stat, fapte care reprezintă urmări grave.

Astfel, Cociu Lilian, prin acțiunile sale intenționate, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, a săvârșit tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de către cel care efectuează urmărirea penală, urmărind învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave, faptă soldată cu urmări grave, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 306 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.

Ababii Ghenadie activând în calitate de inspector superior al serviciului omoruri și crime grave al secției poliției criminale a CGP mun. Chișinău, fiind numit în această funcție prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 353 ef. din 18.11.2005 și fiind, astfel, conform art. 123 alin. (1) Cod penal (*în redacția legii din anul 2002, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*) persoană cu funcție de răspundere, fiind inclus prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 03.10.2007, în grupul de urmărire penală în cauza nr. 2007038285 și investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală, contrar prevederilor art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova de la 12.09.1997; art. 21 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994, art. 1 alin. (2) și alin. (3), art. 8, art. 19 alin. (3), art. 57 alin. (5), art. 93 alin. (1), art. 100 alin. (1), art. 254 alin. (1), art. 279 alin. (1) din Codul de procedură penală (*în redacția legii anului 2003, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), art. 3 alin. (2) alin. (3), art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 333 din 10.11.2006, privind statutul ofițerului de urmărire penală, art. 3, art. 4 din Legea nr. 416 din 18.12.1990, cu privire la poliție (*în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), care-l obligau să îndeplinească obligațiile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, prin asigurarea respectării prezumției de nevinovăție a persoanei, să activeze în așa mod încât, în cadrul procesului penal nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, a săvârșit infracțiuni în următoarele circumstanțe.

Astfel, Ababii Ghenadie, fiind inclus prin ordonanța adoptată de prim-adjunctul Procurorului General din 03.10.2007, în grupul de urmărire penală și investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală în dosarul nr. 2007038285, care a fost pornit în baza art. 145 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe faptul omorului săvârșit asupra cetățenilor Chiorescu Ștefan și Djaniev Razzah la 30 iulie 2007, având scopul tragerii neîntemeiate la răspundere penală a

cet. Crăciun Andrei, recurgând la o metodă ilegală de întărire a declarațiilor numitului de auto-incriminare prin inventarea unor evenimente inexistente, la o dată și în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a contrafăcut procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, înscriind fals în actul respectiv, precum că din numele ultimului declarații importante pentru cauza penală de referință și anume faptul că, în luna august 2007 numitul ar fi depistat o armă la o gunoiște din preajma or. Durlești, depoziții care au servit în calitate de probe de acuzare în cauza menționată, falsificarea acestui act fiind confirmată prin Raportul de expertiză judiciară (grafoscopică) nr. 17 din 07 februarie 2017.

Prin acțiunile sale, Ababii Ghenadie, a săvârșit falsificarea probelor în procesul penal de către o persoană cu funcție de răspundere, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (2) Cod penal (în redacția Legii nr. 985 din 18.04.2002, cu modificările ulterioare operate prin Legea nr. 277 din 18.12.2008 și prin Legea nr. 207 din 29.07.2016), în vigoare la momentul săvârșirii faptei, lege care ușurează pedeapsa și ameliorează situația persoanei în raport cu legea care este în vigoare la data emiterii prezentei ordonanțe.

Tot el, Ababii Ghenadie, fiind inclus prin ordonanța adoptată de prim-adjunctul Procurorului General din 03.10.2007, în grupul de urmărire penală și investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală în dosarul nr.2007038285, care a fost pornit în baza art. 145 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe faptul omorului săvârșit asupra cetățenilor Chiorescu Ștefan și Djaniev Razzah la 30 iulie 2007, având scopul tragerii neîntemeiate la răspundere penală a cet. Crăciun Andrei, la o dată și în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, fiind conștient că săvârșește acțiuni care ar putea genera tragerea ilegală a unei persoane la răspundere penală, a prezentat procurorului, care exercita urmărirea penală pe caz, procesul-verbal falsificat de audiere a martorului Covaleov Vitalie, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, contribuind astfel prin acordare de mijloace la punerea neîntemeiată și ilegală sub învinuire a lui Andrei Crăciun pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (3) lit. a), art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), art. 145 alin. (2) lit. a), c) și art. 27, 145 alin. (2) lit. a), c) Cod penal și expedierea dosarului cu rechizitoriu în instanța de judecată pentru a fi examinat în fond, pentru ca ulterior, inculpatul Crăciun Andrei să fie recunoscut vinovat la 09 februarie 2009, în săvârșirea infracțiunilor incriminate și prin cumul de pedepse, în baza art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 21 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 februarie 2009 a fost casată, iar cet. Crăciun Andrei a fost achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

Respectiv, cet. Crăciun Andrei a fost tras ilegal la răspundere penală

pentru săvârșirea infracțiunilor excepțional de grave, nefiind vinovat de săvârșirea acestora, iar drept rezultat, plasat și ținut în detenție ilegală pe parcursul a 5 ani și 8 luni, fapt care i-a cauzat prejudicii morale, compensate de instanța de judecată prin încasarea a 1.500.000 lei de la bugetul de stat, **fapte care reprezintă urmări grave.**

*Astfel, Ababii Ghenadie, prin acțiunile sale intenționate, fiind persoana cu funcție de răspundere, a săvârșit **complicitate** prin acordarea de mijloace la tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de către cel care efectuează urmărirea penală, urmărind învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave, faptă soldată cu urmări grave, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 306 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.*

3. Procurorul în Secția combatere tortură din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Lupașcu Ruslan, a contestat sentința cu apel solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Cociu Lilian să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, iar inculpatul Ababii Ghenadie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) și art. 310 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pentru infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 53 lit. g) și art. 60 lit. b) Cod penal, de liberat de răspundere penală pe inculpatul Ababii Ghenadie pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției, precum și încasarea în mod individual de la inculpatul Ababii Ghenadie suma cheltuielilor judiciare în mărime de 340 lei pentru expertiza judiciară grafoscopică (raportul de expertiză judiciară nr. 17 din 07 februarie 2017).

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță și-a întemeiat soluția reieșind din concluzia precum că învinuirea înaintată inculpatului Cociu Lilian s-a bazat în mod principal pe declarațiile părții vătămate Crăciun Andrei, fapt contrar celor expuse de către partea acuzării în susținerea învinuirii înaintate.

A menționat procurorul că, prima instanță nu a supus analizei probatoriul prezentat de partea acuzării, sub pretextul că copiile de pe actele procesuale, pe care de fapt se întemeia prioritar poziția acuzării, nu au fost autentificate în modul corespunzător, menționând că legislația procesual-penală nu conține careva reglementări privind modalitatea de autentificare a copiilor de pe documente, de care s-ar putea ghida persoana care efectuează urmărire penală. Or, în cazul din speță autentificarea copiilor

de pe materialele din cauza penală nr. 2007038285 s-a efectuat prin aplicarea ștampilei umede a instituției, cu indicarea funcției persoanei care a efectuat acest procedeu, acestea fiind ridicate cu întocmirea ordonanței și a procesului-verbal respectiv, în procesul-verbal s-a efectuat descrierea detaliată a actelor, iar examinarea acestor acte s-a efectuat și prin proces-verbal separat.

A susținut procurorul că, nici pe parcursul urmăririi penale, nici în cadrul judecării cauzei, participanții la proces nu au obiectat asupra autenticității sau asupra modului de autentificare a copiilor de pe actele respective și nici instanța de judecată nu a abordat în nici un fel acest aspect, pentru că de fapt, pentru acuzator nu prezenta o dificultate prezentarea cauzei penale nr. 2007038285 în original pentru examinare în ședința de judecată, cu condiția restituirii acestui dosar, organului procuraturii, la expirarea necesității, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale.

A concluzionat procurorul că, prima instanță a intervenit cu această poziție doar la emiterea sentinței și nu a analizat și supus aprecierii probatoriul prezentat de partea acuzării, iar prin acest procedeu a descalificat absolut neargumentat, pe niște motive formale și subiective, probele de bază în acest dosar. Or, instanța de judecată, evitând să intre în esența argumentelor procurorului, s-a axat pe declarațiile părții vătămate Crăciun Andrei, care într-adevăr în unele cazuri au fost contradictorii, dar nefiind orientate întru distorsionarea adevărului puteau fi consecința unor reacții ale persoanei respective reieșind din starea fizică și psihică de la momentul audierilor în mai multe ședințe de judecată asupra unor circumstanțe ce au avut loc mai mult de 10 ani în urmă.

La fel, procurorul a menționat că, pe parcursul judecării cauzei partea acuzării a solicitat citirea declarațiilor cet. Panovici Nadejda în ședința de judecată în condițiile art. 371 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, or în cazul dat s-a constatat imposibilitatea de a asigura prezența acestei persoane în instanța de judecată, deoarece numita se afla peste hotarele Republicii Moldova, iar la urmărirea penală martorul respectiv a fost confruntat cu învinuitul Cociu Lilian, inclusiv cu înregistrarea video a acțiunii procesuale.

A indicat procurorul că, prima instanță a respins cererea procurorului, deoarece nu a fost demonstrată imposibilitatea absolută de a asigura prezența acestei persoane în ședința de judecată. Or în ședința de judecată procurorul a prezentat probe că cet. Panovici Nadejda a părăsit teritoriul Republicii Moldova într-o direcție necunoscută și citațiile expediate la domiciliul numitei nu au dat nici un rezultat.

A menționat procurorul că, în procesul-verbal din 28 noiembrie 2007 depozițiile lui Djaniev Razzah au fost adaptate în așa fel, încât descrierea infractorului să coincidă cu aspectul lui Crăciun Andrei, inclusiv cu hainele și încălțăminte depistate în rezultatul percheziției la domiciliul numitului. Nu e vina lui Djaniev Razzah că nu a citit declarațiile care au fost puse la baza învinuirii lui Crăciun Andrei, ci a procurorului Cociu Lilian, care în mod

intenționat a efectuat înscrierile respective în modul în care i-a fost convenabil.

Tot la acest capitol, a menționat că, dacă avea sau nu Djaniev Razzah să-l cunoască pe infractor, urma anume să fie clarificat de către procurorul Cociu Lilian prin prezentarea spre recunoaștere și să petreacă confruntări, acțiuni ce nu s-au efectuat, deoarece putea să compromită atingerea scopului de tragere la răspundere penală a lui Crăciun Andrei în caz de rezultat negativ.

A susținut procurorul că, în speță, marja de incertitudine manifestată de către Djaniev Razah privind recunoașterea infractorului a fost preluată fără careva argumentare întemeiată de către prima instanța și utilizată ca un argument al achitării inculpatului Cociu Lilian.

De asemenea, a indicat procurorul că, argumentele instanței precum că probele administrate de inculpatul Cociu Lilian în calitate de procuror în cauza penală nr. 2007038285 au fost verificate de către șeful secției Sergiu Garabagiu, de către un procuror pentru misiuni speciale, precum și de către prim-adjunctul Procurorului General, Vasile Pascari, care a confirmat rechizitoriul și numai după acest exercițiu procesual, cauza penală în privința cet. Crăciun Andrei a fost expediată în judecată, sunt neîntemeiate. Or, pe parcursul urmăririi penale în cauza nr. 2007038285, procurorul Cociu Lilian, în scopul înlăturării impedimentelor existente și întărirea poziției de recunoaștere a vinei de către cet. Crăciun Andrei, a adaptat unele probe, cu scopul aducerii lor în concordanță cu poziția deja formulată în acest dosar și anume:

- consemnarea denaturată a declarațiilor suplimentare ale cet. Ermicioiu Ivan, potrivit cărora, la 29 iulie 2010, în timp ce se aflau în vie, a fost amenințat de către cet. Crăciun Andrei în cadrul unui conflict;

- consemnarea denaturată a declarațiilor martorului Panovici Nadejda, potrivit cărora, soțul numitei, Panovici Vitalie, care între timp a decedat, pleca la vânătoare cu cet. Crăciun Andrei în timpul când era în viață și i-a transmis ultimului spre păstrare o armă de vânătoare de model „Winchester”, care nu a mai fost ulterior restituită;

- consemnarea denaturată a declarațiilor suplimentare ale părții vătămate Djaniev Razzah, potrivit cărora, numitul deja a declarat că persoana care a împușcat în el nu avea pantalonii introduși în încălțăminte, faptul precum că admite că agresorul era încălțat în încălțăminte sportivă care era foarte murdară, că îmbrăcămintea putea oferi infractorului o aparență de corpolență sportivă;

- anexarea la dosar a procesului-verbal falsificat de audiere a martorului, potrivit căruia, Covaleov Vitalie, a declarat că a depistat la o gunoiște din preajma or. Durlăști arma utilizată de către cet. Crăciun Andrei la săvârșirea infracțiunii.

Subsidiar, a menționat procurorul că, aceste probe au fost incluse în rechizitoriu și în modul în care au fost expuse, în coraport cu declarațiile de auto incriminare ale cet. Crăciun Andrei, într-adevăr indică asupra vinovăției

ultimului, or rolul procurorului ierarhic superior este formarea unei opinii asupra vinovăției persoanei în rezultatul studierii materialelor dosarului, ceea ce nu presupune și verificarea autenticității acestor probe prin careva acțiuni procesuale suplimentare.

Astfel, faptul că probele sus menționate au fost manipulate, a apărut în evidență pe parcursul judecării dosarului nr. 2007038285 și nu la etapa verificării materialelor cauzei și aprobării rechizitoriului de către procurorul ierarhic superior, prin urmare concluziile primei instanței la acest capitol, procurorul le-a considerat eronate și nu pot fi puse la baza sentinței de achitare contestate.

A susținut procurorul că, încadrarea acțiunilor inculpatului Cociu Lilian s-a efectuat conform elementelor infracțiunii incriminate, și anume: obiectul infracțiunii - valorile sociale ce apără persoanele de tragere neîntemeiată la răspundere penală, or nici o persoană nevinovată nu trebuie să fie trasă la răspundere. Iatura obiectivă - manifestată prin elementul material, or inculpatul, Cociu Lilian, fiind direct responsabil de exercitarea urmăririi penale pe dosarul de omor și tentativă de omor a cetățenilor Chiorescu Ștefan și Djaniev Razzah, prin derogare de la prevederile Codului de procedură penală, în calitate de procuror, intenționat nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei întru stabilirea adevărului, neadministrând complet și obiectiv toate probele necesare, precum și nu a verificat dacă probele sunt administrate complet și obiectiv, dacă acestea coroborează între ele, în unele cazuri sursa din care provin, nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, precum și a evitat intenționat să contribuie la exercitarea unei justiții corecte și adoptarea unor hotărâri judecătorești legitime, iar pentru ași atinge scopul criminal, inculpatul Cociu Lilian, în calitate de procuror a emis arbitrar ordonanțe de punere sub învinuire, inclusiv în sensul agravării, prin manipularea și aprecierea eronată a probelor în privința lui Crăciun Andrei, a întocmit rechizitoriul prin modelarea și descrierea tendențioasă a probelor conform intenției sale, iar după remiterea dosarului în judecată, a orientat greșit și neîntemeiat instanța de judecată în dezbaterile judiciare.

În ceea ce privește urmarea produsă - cet. Crăciun Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unor infracțiuni excepțional de grave cu executarea a circa 5 ani 8 luni de închisoare pentru o infracțiune pe care nu a săvârșit-o.

Legătura cauzală - condamnarea cet. Crăciun Andrei a fost posibilă datorită acțiunilor și inacțiunilor inculpatului Cociu Lilian, descrise în elementul material, or fără emiterea acestor acte și luare de poziții nu era posibilă producerea urmărilor.

Subiect - procurorul, cu statut de persoană cu înaltă funcție de răspundere, desemnat prin ordonanța procurorului ierarhic superior în calitate de conducător al grupului de urmărire penală în cauza nr. 2007038285 și având atribuții de exercitare personală a urmăririi penale

în acest dosar.

Latura subiectivă - intenția directă de a-l trage la răspundere penală pe Crăciun Andrei despre care cunoștea că este nevinovat, or din cumulul de probe inițial administrate în cadrul urmăririi penale în cauza nr. 2007038285 existau dubii serioase privind săvârșirea infracțiunii anume de către această persoană și procurorul a manipulat unele probe în vederea aducerii lor în concordanță cu declarațiile de auto-incriminare ale cet. Crăciun Andrei, precum și nu a reacționat la poziția părții vătămate Djanie Razzah vis-a-vis de săvârșirea infracțiunii de către ultimul.

Tot aici, a menționat procurorul că, analizând evoluția acțiunilor inculpatului Cociu Lilian, care fiind principala figură responsabilă de investigarea infracțiunilor de omor și tentativă de omor este evidentă și demonstrată latura subiectivă de comiterea infracțiunii de tragere cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate, or audierea suplimentară a cet. Djaniev Razzah, din care nu rezultă concretizări ale circumstanțelor investigate, ci invers declarații abstracte, ajustate la rezultatele altor acțiuni de urmărire penală, inclusiv neîncrederea că Crăciun Andrei ar fi fost implicat în omor, nu i-a permis să purceadă la confruntări între presupusul infractor și victimă.

A indicat procurorul că, poziția acuzatorului de stat la acest capitol, a fost expusă inclusiv expres, în replică la critica adusă de către apărătorul Vizdoga Ion la una din etapele dezbaterilor judiciare, însă rezultă că prima instanța a ignorat aceste argumente ale acuzării, susținând declarativ că aceste aspecte de calificare nu au fost clarificate pe parcursul judecării cauzei, ceea ce indică încă odată asupra faptului că sentința de achitare este neîntemeiată.

A menționat procurorul că, prima instanță neîntemeiat a pus la baza sentinței de achitare Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 17 octombrie 2019, or prin această hotărâre nu a fost declarat neconstituțional și textul „soldată cu urmări grave” de la agravanta prevăzută la lit. c), alin. (2) art. 306 Cod penal, care era în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, fiind în vigoare și la moment.

Procurorul a susținut că, hotărârea Curții Constituționale nr. 24 a fost adoptată la 17 octombrie 2019 și a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 15 noiembrie 2019, după încheierea dezbaterilor judiciare și pronunțarea dispozitivului sentinței din 07 octombrie 2019.

Cu referire la capătul de acuzare incriminat inculpatului Ababii Ghenadie conform art. 310 alin. (2) Cod penal, a menționat că, apreciind critic raportul de expertiză judiciară nr. 17 din 07 februarie 2017, instanța de judecată a avut o abordare incorectă, deoarece de fapt, în cadrul urmăririi penale în prezenta cauză, s-a stabilit că la materialele cauzei penale nr. 2007038285, la o dată și în circumstanțe imposibil de a fi stabilite, a fost anexat procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, care a fost contrafăcut, de

asemenea în circumstanțe imposibil de stabilit, de către inculpatul Ababii Ghenadie, acesta fiind investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală.

A susținut procurorul că, în procesul de verificare a legalității administrării probelor în dosarul nr. 2007038285, în cadrul urmăririi penale în prezenta cauză a fost constatat conform datelor existente în Registrul de stat al populației, că persoana sus menționată, Covaliov Vitali xxxxxx, de fapt a decedat încă în anul 2007 și a fost necesară dobândirea de înscrisuri și semnături efectuate de către numit pe parcursul vieții, pentru a le compara cu sintagma manuscrisă „Дин кувинтеле меле е скрис корект е читит” și cu semnăturile aplicate în procesul-verbal datat cu 12 octombrie 2007.

Astfel, a fost stabilit că cet. Covaliov Vitali, în timpul când era în viață, a fost cercetat penal în cauza nr. 2006010837, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal, și că acest dosar conține mai multe acte procesuale cu înscrisuri efectuate personal de către acesta, doar că identitatea lui este expusă ca Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx.

La fel, a indicat procurorul că, datele de anchetă ale uneia și aceleiași persoane, care conform Registrului de stat al populației figura ca Covaliov Vitali xxxxxx, au fost introduse incorect de către inculpatul Ababii Ghenadie în procesul-verbal de audiere a martorului datat cu 12 octombrie 2007, care a fost anexat la cauza penală nr. 2007038285, ca Covalenco Vitalie xxxxxx, precum și în actele procesuale în cauza penală nr. 2006010837, de către persoanele ce gestionau acest dosar, ca Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx.

A menționat că, pentru a se înlătura orice dubii referitor la persoana lui Covaliov Vitali xxxxx, înscrisurile și semnăturile căruia au fost prezentate ca modele pentru comparație, în cadrul urmăririi penale au fost întreprinse unele acțiuni procesuale, cum ar fi audierea martorilor Gherciu Petru și Raducan Ruslan, care au gestionat cauza penală nr. 2006010837 și nemijlocit au interacționat cu Covaliov Vitali xxxxxx. Acești martori au confirmat că înscrisurile și semnăturile de pe un șir de acte procedurale din cauza respectivă au fost efectuate personal de către acest cetățean.

Mai mult, procurorul a susținut că, a fost stabilit faptul precum că Covaliov Vitali xxxxx, fiind cercetat în cauza penală nr. 2006010837 în calitate de persoană fără loc permanent de trai (boschetar), la fel figura ca persoană fără loc permanent de trai și în procesul-verbal de audiere a martorului datat cu 12 octombrie 2007, întocmit de către inculpatul Ababii Ghenadie.

Astfel, neexistând careva dubii precum că persoana Covaliov Vitali xxxxxx, Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx și Covaleov Vitalie xxxxxx, la care s-a referit inculpatul Ababii Ghenadie, este una și aceeași persoană, a fost numită o expertiză judiciară grafoscopică pentru a se constata dacă înscrisurile și semnăturile din procesul-verbal de audiere a martorului datat cu 12 octombrie 2007, aparțin aceleiași persoane care figurează în actele procesuale din cauza penală nr. 2006010837.

Procurorul a indicat că, în întrebările din ordonanța de numire a expertizei au fost indicate datele de identitate ale lui Covaliov Vitali xxxxxx

exact în modul în care aceste date erau indicate în actele procesuale din litigiu.

La dispoziția expertului au fost prezentate spre comparație în original procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx datat cu 12 octombrie 2007, întocmit de către inculpatul Ababii Ghenadie, precum și în întregime materialele cauzei penale nr. 2006010837. În procesul efectuării expertizei, actele comparate au fost supuse fotografierii de către expert, în măsura în care el a considerat necesar, iar aceste fotografii au fost anexate la raportul de expertiză. Potrivit raportului de expertiză judiciară (grafoscopică) nr. 17 din 07 februarie 2017, în procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, scrisul manuscris „*Дух кувинтеле меле е скрис корект е читум*”, nu a fost executat de către numit, iar semnăturile aplicate pe acest act procesual precum că din numele său probabil nu au fost executate de către acesta.

A relatat procurorul că, raportul de expertiză este suficient de clar, nu trezește careva dubii și necătând la acestea, din motive lipsite de o cuvenită argumentare, la o anumită etapă a examinării cauzei în judecată, prin încheierea din 05 februarie 2019, prima instanță a reluat cercetarea judecătorească, pentru audierea expertului Maxim Munteanu asupra unor pretinse neclarități din raportul de expertiză sus indicat, și în loc ca să fie înlăturate toate dubiile, care în opinia instanței de judecată precum că existau în raportul de expertiză, în urma unei serii de întrebări adresate expertului Maxim Munteanu de către instanță și de către partea apărării, care posibil că nu întotdeauna erau pe înțelesul expertului audiat, raportul respectiv din contra, în mod artificial și-a pierdut din claritatea inițială.

În context, a menționat că, la ultima etapă de examinare a cauzei, partea apărării nu a solicitat numirea unei expertize suplimentare, audierea cărorva martori, sau cercetarea materialelor comparative din cauza penală nr. 2006010837 în ședința de judecată și nici partea acuzării, fiind convinsă că vina inculpatului Ababii Ghenadie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, a fost pe deplin demonstrată.

La fel, a indicat că, prima instanță neîntemeiat a criticat faptul că actele cauzei penale nu au fost ridicate și anexate la prezenta cauză prin ordonanță și proces-verbal de ridicare, or potrivit art. 157 alin.(1) Cod de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă care provin de la persoanele fizice sau juridice, dacă în ele sunt expuse ori adeverate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Prin urmare, procurorul a susținut că, dosarul nr. 2006010837 a fost interpelat oficial de al Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în arhiva căruia se păstra, iar această instituție a prezentat dosarul în mod oficial la solicitare, după expirarea necesității, în contextul alin. (2) din art.157 Cod de procedură penală, cauza penală nr. 2006010837 nu a fost anexată la materialele prezentului dosar, ci a fost restituită deținătorului legal, pentru păstrare în condițiile art. 211 din același Cod. Copiile de pe cauza nr. 2006010837 nu au fost anexate la prezenta cauză, or

erau suficiente fotografiile anexate la raportul de expertiză judiciară (grafoscopică) nr. 17 din 07 februarie 2017.

De asemenea, procurorul a notat că, modalitatea de dobândire a materialelor cauzei penale nr. 2006010837, pentru comparație, nu a fost contestată de către participanții la proces, soluția primei instanței în acest sens fiind apreciată drept o manifestare a unei atitudini de formalitate excesivă.

A indicat procurorul că, procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007 a fost contrafăcut cu scopul de a întări probatoriul în privința lui Andrei Crăciun în cauza nr. 2007038285, că actul respectiv a fost anexat la materiale cauzei penale și cu scopul de a-l trage pe Crăciun Andrei la răspundere penală, conținutul acestuia a fost inclus în rechizitoriu și expedită cauza penală în instanța de judecată.

Procurorul a susținut că, argumentul primei instanței despre obligativitatea indicării procurorului cu care a acționat în complicitate inculpatul Ababii Ghenadie este una absolut subiectivă, or în cazul dat s-a demonstrat că Ababii Ghenadie a acționat prin acordare de mijloace pentru ca Crăciun Andrei să fie tras ilegal la răspundere penală.

La fel, a menționat că, procesul-verbal a fost anexat la materialele cauzei de către inculpatul Cociu Lilian, în gestiunea nemijlocită a căruia, la acea etapă se afla cauza penală, iar prin prisma art. 98 Cod de procedură penală, aceste fapte, ca fiind unanim recunoscute, le apreciază ca fiind circumstanțe și fapte ce nu trebuie dovedite.

A indicat că, inculpatul Ababii Ghenadie a acționat cu intenție și în comun cu principalul responsabil de investigație, inculpatul Cociu Lilian în calitate de procuror, astfel încât rezultatele tuturor acțiunilor de urmărire penală, fiind privite în ansamblu, să poată fi apreciate prin principiul coroborării probelor, fapt ce a făcut ca ulterior să nu vină cu reacții procurorii ierarhic superiori.

A concluzionat procurorul că, soluția primei instanțe este eronată deoarece ultima a ignorat standarde înalte ale respectării drepturilor omului, sentința urmând a fi casată, iar inculpații Cociu Lilian și Ababii Ghenadie declarați vinovați și condamnați pentru comiterea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2021, a fost respins apelul procurorului în Secția combatere tortură din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Lupașcu Ruslan, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 07 octombrie 2019.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt precum și nevinovăția inculpaților Cociu Lilian și Ababii Ghenadie în săvârșirea infracțiunilor incriminate. Or, vinovăția inculpaților nu a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc de totalitatea probelor acumulate, împrejurări constatate corect de

prima instanță, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, aceste împrejurări au fost constatate prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: *declarațiile inculpatului Cociu Lilian care pledează pentru nevinovăția sa; declarațiile inculpatului Ababii Ghenadie care la fel pledează pentru nevinovăția sa; declarațiile părții vătămate Crăciun Andrei; declarațiile martorului Razzah Djaniev; declarațiile martorului Panovici Nadejda; conținutul declarațiilor martorului Postică Aureliu; conținutul declarațiilor martorului Garabagiu Sergiu; conținutul declarațiilor martorului Pascari Vasile; conținutul declarațiilor expertului Munteanu Maxim.*

La fel, au fost supuse cercetării în conformitate cu prevederile art. 373 Cod de procedură penală, următoarele documente și procese-verbale ale acțiunilor procesuale:

Volumul I

- f.d. 39 - Ordonanța privind efectuarea ridicării din 09 august 2016;
- f.d. 40-42 - Proces-verbal de ridicare din 09 august 2016;
- f.d. 46 - Proces-verbal de examinare suplimentară a documentelor din 15 iunie 2017;
- f.d. 47 - Ordonanța privind efectuarea ridicării din 15 iunie 2017;
- f.d. 48 - Proces-verbal de ridicare din 15 iunie 2017;
- f.d. 53 - Copia ordonanței privind pornirea urmăririi penale din 31 iulie 2007;
- f.d. 54 - Copia ordonanței de retragere a cauzei penale de la un organ de urmărire penală și transmiterea la alt organ de urmărire penală din 02 august 2007;
- f.d. 55-56 - Copia ordonanței de formare a grupului de urmărire penală din 06 august 2007;
- f.d. 57-58 - Copia ordonanței privind modificare grupului de urmărire penală din 03 octombrie 2007;
- f.d. 65-72 - Copia procesului-verbal de audiere a părții vătămate Djaniev Razzah din 04 august 2007;
- f.d. 73-75 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Crăciun Andrei din 31 iulie 2007;
- f.d. 80-82 - Copia procesului-verbal de perchiziție din 03 august 2007;
- f.d. 83-85 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Crăciun Andrei din 07 august 2007;
- f.d. 98-100 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Crăciun Ion din 31 iulie 2007;
- f.d. 104-106 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Ermicioi Ion din 22 august 2007;
- f.d. 109-110 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Horneț Vitalie din 23 octombrie 2007;
- f.d. 111-112 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Țușca Andrei din 23 octombrie 2007;

- f.d. 113-114 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Ermicioi Ivan din 19 octombrie 2007;
- f.d. 115-116 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Panovici Nadejda din 19 octombrie 2007;
- f.d. 117-118 - Copia procesului-verbal de audiere martorului Covaleov Vitalie din 12 octombrie 2007;
- f.d. 119-121 - Copia procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Djaniev Razzan din 19 octombrie 2007;
- f.d. 126-128 - Copia raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 629 din 10 decembrie 2007;
- f.d. 162-164 - Copia ordonanței de punere sub învinuire din 19 decembrie 2007;
- f.d. 141 - Copia ordonanței de punere sub învinuire din 19 octombrie 2007;
- f.d. 171-180 - Copia rechizitoriului întocmit la 25 decembrie 2007;

Volumul II

- f.d. 6-8 - Copia ordonanței de modificare a acuzației în ședința de judecată în sensul agravării ei din 01 februarie 2008;
- f.d. 39-45 - Copia alocațiune la cauza penală nr. 2007038285;
- f.d. 46-49 - Copia declarațiilor inculpatului Crăciun Andrei în ședința de judecată;
- f.d. 50-53 - Copia declarațiilor părții vătămate Djaniev Razzan în ședința de judecată din 04 iunie 2008;
- f.d. 54-55 - Copia declarațiilor martorului Ermicioi Ion în ședința de judecată din 04 noiembrie 2008;
- f.d. 56-57 - Copia declarațiilor martorului Panovici Nadejda în ședința de judecată din 04 noiembrie 2008;
- f.d. 58-60 - Copia declarațiilor martorului Țușcă Andrei în ședința de judecată din 04 noiembrie 2008;
- f.d. 61-62 - Copia declarațiilor martorului Ceban Damian în ședința de judecată din 18 decembrie 2008;
- f.d. 67-71 - Copia sentinței nr.1-30/09 din 09 februarie 2009 adoptată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău;
- f.d. 72-73 - Copia opiniei separate nr. 1-30/09 din 09 februarie 2009 emisă de judecătorul Judecătoriei Buiucani Lazari S.;
- f.d. 129-139 - Copia hotărârii plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4-1re- 284/12 din 22 octombrie 2012;
- f.d. 160-172 - Copia deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 1a-140/13 din 11 iunie 2013;

Volumul III

- f.d. 179-183 - Raportul de expertiză judiciară nr. 17 întocmit la 07 februarie 2017;
- f.d. 184-186 - Planșa fotografică la raportul de expertiză judiciară nr. 17 întocmit la 07 februarie 2017;

- f.d. 196 - Plicul de culoare cafenie în care se află corpul delict procesul-verbal de audiere a martorului Covaliov Vitalie întocmit la 12 octombrie 2007 de către Ababii Ghenadie pe 2 file;

Volumul IV

- f.d. 60-61 - Copia ordinului nr. 524-p din 24 septembrie 2004;
- f.d. 126-132 - Copia hotărârii din 30 decembrie 2015, adoptată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău;
- f.d. 133-145 - Copia deciziei din 06 aprilie 2016, adoptată de Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău;
- f.d. 146-152 - Copia încheierii din 12 octombrie 2016 emisă de Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție;
- f.d. 155 - Scrisoarea nr. 19-06/429 din 03 aprilie 2017;
- f.d. 156 - Copia scrisorii nr. 19-06/418 din 30 martie 2017;
- f.d. 157 - Copia scrisorii nr. 19-06/419 din 30 martie 2017;
- f.d. 158 - Ordin de plată nr. 176 emis la 10 ianuarie 2017;

De asemenea au fost supuse cercetării la solicitarea părții apărării următoarele probe:

Volumul I

- f.d. 1-4 - Ordonanța privind începerea urmăririi penale din 22 iulie 2016;
- f.d. 17-20 - Proces-verbal de constatare a celor consemnate privitor la infracțiunea depistată din 22 iulie 2016;
- f.d. 22-26 - Raportul din 20 iunie 2016;
- f.d. 55-56 - Copia ordonanței de formare a grupului de urmărire penală din 06 august 2007;
- f.d. 57-58 - Copia ordonanței privind modificare grupului de urmărire penală din 03 octombrie 2007;
- f.d. 107-108 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Sula Andrei din 24 octombrie 2007;
- f.d. 111-112 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului din 23 octombrie 2007;
- f.d. 113-114 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Ermicioi Ivan din 19 octombrie 2007;
- f.d. 115-116 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Panovici Nadejda din 19 octombrie 2007;
- f.d. 117-118 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Covaliov Vitalie din 12 octombrie 2007;
- f.d. 122-123 - Copia cerinței 246;
- f.d. 129 - Copia mandatului nr. 136 din 18 octombrie 2007;
- f.d. 130 - Copia procesului-verbal de reținere din 18 octombrie 2007;
- f.d. 131 - Copia ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț din 18 octombrie 2007;
- f.d. 132 - Copia procesului-verbal de audiere a bănuțului Crăciun Andrei din 18 octombrie 2007;

- f.d. 134 - Copia mandatului nr. 1126 din 19 octombrie 2007;
- f.d. 135-140 - Copia procesului-verbal de audiere suplimentară a bănuțitului Crăciun Andrei din 19 octombrie 2007;
- f.d. 141 - Copia ordonanței de punere sub învinuire a cet. Crăciun Andrei din 19 octombrie 2007;
- f.d. 142-145 - Copia procesului-verbal de audiere a învinuitului Crăciun Andrei din 19 octombrie 2007;
- f.d. 148 - Copia încheierii nr.868/07 emisă de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău;
- f.d. 150 - Copia mandatului nr. 172552 din 25 octombrie 2007;
- f.d. 151-152 - Copia încheierii nr.925/07 emisă de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău;
- f.d. 152 - Copia încheierii nr.994/07 emisă de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău;
- f.d. 153-154 - Copia procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 26 octombrie 2007;
- f.d. 155 - Copia încheierii din 31 octombrie 2007 emisă de judecătorul de instrucție Crutco S.;
- f.d. 156 - Copia ordonanței privind autorizarea înregistrării de imagini și comunicări din 31 octombrie 2007;
- f.d. 157-161 - Copia stenogramei;
- f.d. 165-168 - Copia procesului-verbal de audiere a învinuitului Crăciun Andrei din 19 decembrie 2007;
- f.d. 169-170 - Copia procesului-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului a materialelor dosarului penal din 20 decembrie 2007;
- f.d. 171-180 - Copia rechizitoriului pe cauza penală nr. 2007038285 din 25 decembrie 2007;
- f.d. 182 - Copia scrisorii din 25 decembrie 2007;

Volumul II

- f.d. 1-3 - Copia procesului-verbal al ședinței de judecată în cauza penală preliminară din 14 ianuarie 2008;
- f.d. 15-16 - Copia actului de deces nr. 4991 din 06 decembrie 2007;
- f.d. 17 - Copia raportului din 11 noiembrie 2007;
- f.d. 18 - Copia raportului din 11 noiembrie 2007;
- f.d. 67-71 - Copia sentinței nr.1-30/09 din 09 februarie 2009 adoptată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău;
- f.d. 81-83 - Copia procesului-verbal al ședinței de judecată nr. 1a-903/2009 din 23 septembrie 2009;
- f.d. 84-88 - Copia deciziei din 23 septembrie 2009 adoptată de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău;

Volumul III

- f.d. 19-21 - Proces-verbal de audiere a martorului Gratii Natalia din 21 iulie 2016;
- f.d. 23-25 - Proces-verbal de audiere suplimentară a martorului

Gratii Natalia din 18 octombrie 2016;

- f.d. 45-46 - Proces-verbal de audiere a martorului Panovici Alexandru din 15 decembrie 2016;

- f.d. 54-56 - Proces-verbal de audiere a martorului Panovici Nadejda din 25 aprilie 2017;

- f.d. 57-58 - Proces-verbal de audiere a martorului Străiestaru Valeriu din 25 aprilie 2017;

- f.d. 66-67 - Proces-verbal de audiere a martorului Pascari Vasile din 16 iunie 2017;

- f.d. 102-103 - Proces-verbal de examinare a documentelor din 06 octombrie 2016;

- f.d. 104-105 - Proces-verbal din 06 octombrie 2016;

- f.d. 106 - Ordonanța privind recunoașterea în calitate de mijloc material de probă și anexare din 06 octombrie 2016;

- f.d. 107 - Plic cu inscripția „3 (trei) discuri DVD-RW cu înregistrări video ridicate din cauza penală nr.2013928102” în interiorul căruia se află 3 CD-uri format DVD-R cu înregistrări video;

- f.d. 167 - Extras din Registrul de Stat al Populației cu numărul de înregistrare - 534711332;

Volumul VI

- f.d. 1 - Citație din 07 martie 2017 nr. 8-39/13-206;

- f.d. 4-6 - Ordonanța de punere sub învinuire din 13 martie 2017;

- f.d. 8-12 - Proces-verbal de audiere a învinuitului Cociu Lilian din 13 martie 2017;

- f.d. 46 - Copia procesului verbal al ședinței de judecată din 15 noiembrie 2007;

- f.d. 47 - Copia încheierii nr. 925/07 din 15 noiembrie 2007;

- f.d. 49 - Copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 14 decembrie 2007;

- f.d. 50 - Copia încheierii nr. 994/07 di 14 decembrie 2007;

- f.d. 77 - Copia ordinului cu privire la suspendarea din funcție nr. 258-p din 09 martie 2017;

- f.d. 78-79 - Hotărârea nr. 12-28/17 cu privire la demersul Procurorului General despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror din 09 martie 2017.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Cociu Lilian, a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, *tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de către cel care efectuează urmărirea penală urmărind învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni excepțional de grave, fapta soldată cu urmări grave*, iar inculpatul Ababii Ghenadie, a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, *tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de*

către cel care efectuează urmărirea penală urmărind învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni excepțional de grave, fapta soldată cu urmări grave, precum și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, falsificarea probelor în procesul penal de către o persoană cu funcție de răspundere, (în redacția Legii nr. 985 din 18.04.2002, cu modificările ulterioare operate prin Legea nr.277 din 18.12.2008 și prin Legea nr. 207 din 29.07.2016), în vigoare la momentul săvârșirii faptei, lege care ușurează pedeapsa și ameliorează situația persoanei în raport cu legea care este în vigoare la data emiterii prezentei ordonanțe.

Reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a concluzionat că, vinovăția inculpaților Cociu Lilian și Ababii Ghenadie în infracțiunile incriminate acestora, nu a fost demonstrată în mod cert și fără echivoc, iar apelul declarat de procuror este unul neîntemeiat, fiind bazat pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport juridic probant.

În continuare, instanța de apel a conchis că, în situația din speță, acuzatorul de stat nu a dovedit nici existența temeiului real și nici a celui juridic, de atragere la răspundere penală a inculpaților Cociu Lilian și Ababii Ghenadie, iar din probele prezentate nu rezultă în mod cert și fără echivoc că ultimii ar fi comis infracțiunile imputate.

Instanța de apel a evidențiat că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzută de art. 306 din Codul penal, constă în relațiile sociale privind activitatea normală a organelor de urmărire penală, autoritatea acestora iar latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de comiterea unei infracțiuni de cel care efectuează urmărirea penală. Subiectul infracțiunii este unul special - persoana care efectuează urmărirea penală, ofițerul de urmărire penală sau procurorul. Latura subiectivă se realizează prin intenție directă. Făptuitorul știe cu certitudine că este trasă la răspundere penală o persoană nevinovată și dorește acest lucru.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Cociu Lilian:

Instanța de apel a reținut că, în situația din speță, prima instanță corect a ajuns la concluzia că învinuirea adusă inculpatului Cociu Lilian este întemeiată pe presupuneri, în mod principal pe declarațiile părții vătămate Crăciun Andrei, care sunt contradictorii, or, acesta a oferit răspunsuri contradictorii la întrebările părților și participanților la proces, declarațiile acestuia fiind în contradicție cu declarațiile martorului Postică Aurel și Garabagiu Sergiu care au comunicat că l-au întrebat dacă nu cumva a fost impus să recunoască vinovăția, dacă conștientizează efectele recunoașterii infracțiunilor incriminate. În ședința de judecată partea vătămată Crăciun Andrei a comunicat la întrebările acordate că „a depus plângeri, dar că ele nici nu ajungeau la poliție. Nu a scris doar pe Ababii Ghenadie, acolo au fost scrise pe mai multe persoane, Balcan Ion, șeful lor Cociorva și mai era unul care nu-i mai cunoaște numele, au fost multe persoane”; despre faptul că a fost maltratat,

Crăciun Andrei nu i-a comunicat procurorului Cociu Lilian „îi era frică să nu fie dus înapoi în izolator și să fie ucis/bătut, din această cauză a recunoscut vina. Nu i-a comunicat domnului Cociu Lilian că a fost trădat de Ababii și Balcan”; nu i-a comunicat nici procurorului Postică Aureliu că ar fi fost maltratat și condus în vie cu o zi înainte de acțiunea procesuală - verificarea declarațiilor la locul infracțiunii „nu a încercat să spună procurorului despre cele întâmplate, deoarece era stresat”.

La fel, instanța de apel a reținut că, prima instanță întemeiat a apreciat și faptul că inițial, Crăciun Andrei nu a comunicat că ar mai fi discutat cu un alt procuror pe marginea dosarului, dar fiind audiat suplimentar în calitate de parte vătămată în cadrul ședinței de judecată, la întrebările instanței de judecată, vădit evaziv, a comunicat că totuși a discutat cu un alt procuror, care era mai superior ca procurorul Cociu Lilian „Acesta i-a acordat întrebări referitor la omor, dar a comunicat că nu ține minte concret ce întrebări i-au fost acordate. L-a întrebat dacă a fost impus să i-a vina asupra sa, a tăcut și astfel a recunoscut că a fost maltratat. L-a întrebat dacă a fost intimidat de unii colaboratori, l-a întrebat dacă cunoaște consecințele actelor procesuale semnate, l-a întrebat dacă nu regretă de fapta comisă, dar el nu și-a amintit ce i-a răspuns aceluia superior”.

Prin urmare, prima instanță întemeiat nu a reținut ca fiind plauzibilă alegația procurorului Lupașcu Ruslan, expusă în dezbaterile judiciare potrivit căreia atât timp cât Crăciun Andrei a reafirmat în cadrul ședințelor de judecată că pe parcursul urmăririi penale în cauza penală nr. 2007038285, când a fost audiat în calitate de parte vătămată, a fost supus maltratării de către angajații poliției, aceste declarații sunt suficiente pentru confirmarea acuzării aduse inculpaților de rând cu celelalte probe pe care le-a menționat, or prin aceasta s-ar demonstra faptul că probatoriul din cauza penală nr. 2007038285 a fost viciat, acumularea acestuia fiind efectuată prin metode interzise de lege.

La fel, prin declarațiile sale, martorul Djaniev Razzah a confirmat în cadrul ședinței de judecată că, la etapa urmăririi penale procurorul Cociu Lilian i-a explicat dreptul de a citi procesul-verbal și mai apoi de a-l semna. Chiar dacă acesta i-ar fi declarat procurorului Cociu Lilian că Crăciun Andrei parcă nu ar semăna cu infractorul, or la întrebarea instanței de judecată acesta a comunicat că „dacă avea să-i fie prezentată persoana care l-a împușcat, probabil putea să o recunoască, dar nu a putut spune că ar fi sigur 100% de aceasta”, respectiv declarațiile acestuia nu sunt de natură să confirme învinuirea adusă inculpatului Cociu Lilian.

Instanța de apel a considerat justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind faptul că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente, în măsura să confirme vinovăția inculpatului Cociu Lilian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a dat o apreciere actelor

procesuale, ridicate de către procurorul Lupășcu Ruslan și anexate la materialele cauzei în copie xerox, și anume:

Volumul I

- f.d. 54 - Copia ordonanței privind pornirea urmăririi penale din 31 iulie 2007; f.d. 54 - Copia ordonanței de retragere a cauzei penale de la un organ de urmărire penală și transmiterea la alt organ de urmărire penală din 02 august 2007; f.d. 55-56 - Copia ordonanței de formare a grupului de urmărire penală 06 august 2007; f.d. 57-58 - Copia ordonanței privind modificarea grupului de urmărire penală din 03 octombrie 2007; f.d. 65-72 - Copia procesului-verbal de audiere a părții vătămate Djaniev Razzah din 04 august 2007; f.d. 73-75 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Crăciun Andrei din 31 iulie 2007; f.d. 80-82 - Copia procesului-verbal de percheziție din 03 august 2007; f.d. 83-85 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Crăciun Andrei din 07 august 2007; f.d. 98-100 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Crăciun Ion din 31 iulie 2007; f.d. 104-106 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Ermicioi Ion din 22 august 2007; f.d. 109- 110 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Homeț Vitalie din 23 octombrie 2007; f.d. 111-112 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Țușca Andrei din 23 octombrie 2007; f.d. 113-114 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Ermicioi Ivan din 19 octombrie 2007; f.d. 115-116 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Panovici Nadejda din 19 octombrie 2007; f.d. 117-118 - Copia procesului-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie din 12 octombrie 2007; f.d. 119-121 - Copia procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Djaniev Razzah din 19 octombrie 2007; f.d. 126-128 - Copia raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 629 din 10 decembrie 2007; f.d. 162-164 - Copia ordonanței de punere sub învinuire din 19 decembrie 2007; f.d. 141 - Copia ordonanței de punere sub învinuire din 19 octombrie 2007; f.d. 171-180 - Copia rechizitoriului întocmit la 25 decembrie 2007.

Volumul II

- f.d. 6-8 - Copia ordonanței de modificare a acuzației în ședința de judecată în sensul agravării ei din 01 februarie 2008; f.d. 39-45 - Copia alocațiune la cauza penală nr. 2007038285; f.d. 46-49 - Copia declarațiilor inculpatului Crăciun Andrei în ședința de judecată; f.d. 50-53 - Copia declarațiilor părții vătămate Djaniev Razzah în ședința de judecată din 04 iunie 2008; f.d. 54-55 - Copia declarațiilor martorului Ermicioi Ion în ședința de judecată din 04 noiembrie 2008; f.d. 56-57 - Copia declarațiilor martorului Panovici Nadejda în ședința de judecată din 04 noiembrie 2008; f.d. 58-60 - Copia declarațiilor martorului Țușcă Andrei în ședința de judecată din 04 noiembrie 2008; f.d. 61-62 - Copia declarațiilor martorului Ceban Damian în ședința de judecată din 18 decembrie 2008; f.d. 67-71 - Copia sentinței nr.1-30/09 din 09 februarie 2009 emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău; f.d. 72-73 - Copia opiniei separate nr. 1-30/09 din

09 februarie 2009, emisă de judecătorul Judecătorei Buiucani Lazari S.H.; f.d. 129-139 - Copia hotărârii plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4-1re-284/12 din 22 octombrie 201, f.d. 160-172 - Copia deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 1a-140/13 din 11 iunie 2013; f.d. 146-152 - Copia încheierii din 12 octombrie 2016 emisă de Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție; f.d. 156 - Copia scrisorii nr. 19-06/418 din 30 martie 2017; f.d. 157 - Copia scrisorii nr. 19-06/419 din 30 martie 2017.

Volumul IV - f.d. 46 - Copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 15 noiembrie 2007; f.d. 47 - Copia încheierii nr. 925/07 din 15 noiembrie 2007; f.d. 49 - Copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 14 decembrie 2007; f.d. 50 - Copia încheierii nr. 994/07 din 14 decembrie 2007; f.d. 77 - Copia ordinului cu privire la suspendarea din funcție nr. 258-p din 09 martie 2017).

Totodată, instanța de apel, a supus cercetării în original actele procesuale menționate supra și a concluzionat că, acestea la fel nu demonstrează faptul că inculpatul Cociu Lilian a întreprins careva acțiuni intenționate de a trage la răspundere penală o persoană nevinovată. Or, probele administrate de către Cociu Lilian în cadrul cauzei penale nr. 2007038285 au fost verificate de către șeful secției Garabagiu Sergiu, de către un procuror pe misiuni speciale, iar pe final de către prim-adjunctul Procurorului General, Pascari Vasile, care a confirmat rechizitoriul și numai după acest exercițiu procesual, cauza penală în privința lui Crăciun Andrei a fost expedită în instanța de judecată.

La fel, instanța de apel a constatat că, prima instanță întemeiat a stabilit faptul că în conținutul ordonanței de punere sub învinuire, acuzatorul de stat nu a indicat prin ce s-a materializat latura subiectivă, latura obiectivă și consecințele infracțiunii prevăzute de art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, incriminate lui Cociu Lilian, și în ce au constat acțiunile nemijlocite intenționate ale acestuia, și nici nu a reușit să clarifice acest aspect, nici pe parcursul examinării cauzei penale.

Totodată, instanța de apel a reținut considerentele expuse în hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 17.10.2019, potrivit căroră Curtea observă că nu există repere fixe în legea penală în funcție de care să poată fi apreciat conținutul noțiunii de „urmări grave” utilizată în aceste articole din Codul penal. De asemenea, legea nu stabilește niciun criteriu material care să cuantifice „gravitatea” urmării prejudiciabile. De altfel, calificarea urmărilor infracțiunii ca fiind „grave” are implicații majore în privința agravării răspunderii penale a făptuitorului. Această concluzie decurge din compararea sancțiunilor infracțiunilor tip în care nu este prevăzut semnul calificativ „urmări grave” și infracțiunile agravate care prevăd această noțiune.

Astfel, chiar și în cazul infracțiunilor ale căror subiecte practică o anumită activitate profesională [articolele 307 alin. (2) lit. c) și 335 alin. (1¹) din Codul penal] există riscul ca „gravitatea” să fie apreciată în baza unor

criterii arbitrare și discreționare de către cei dotați cu competența aplicării legii penale (a se vedea, de exemplu, hotărârea Curții Europene în cauza *Oleksandr Volkov v. Ucraina* din 09 ianuarie 2013, § 186, în care Curtea a constatat că formularea unei legi nu era suficient de clară pentru a le permite destinatarilor săi - judecători, adică persoane bine pregătite din punct de vedere juridic, să cunoască faptele care le pot angaja răspunderea disciplinară).

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, în lipsa unor repere fixe stabilite în legea penală, calificarea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii ca fiind „urmări grave” se face la discreția celor care aplică legea penală, justițiabilul aflându-se într-o stare de incertitudine juridică. Prin urmare, Curtea urma să emită o Adresă către Parlament în vederea stabilirii în legea penală, cu exactitate, a urmărilor care pot fi calificate drept „urmări grave” în contextul tuturor infracțiunilor din Codul penal.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că, aceste constatări ale primei instanțe cu privire la faptul că atât timp cât nu există repere fixe în legea penală în funcție de care să poată fi apreciat conținutul noțiunii de „urmări grave”, constatările discreționare ale acuzatorului de stat în cazul din speță, precum că în acțiunile inculpatului Cociu Lilian xxxxxxxx ar fi prezentă agravanta indicată la lit. c) din art. 306 din Codul penal, constituie o interpretare extensivă defavorabilă, care dacă ar fi reținută și de către instanța de judecată, poate să constituie inevitabil o încălcare a articolului 7 din CEDO.

În acest sens, Curtea Europeană a reiterat în cauza *Prigală v. Republica Moldova*, 13 februarie 2018, § 38-40, că interpretarea extensivă defavorabilă constituie o încălcare a articolului 7 din CEDO.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, în speță nu s-a demonstrat prin probe incontestabile existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, iar vinovăția inculpatului Cociu Lilian nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu legea procesuală penală, motiv din care sentința de achitare, adoptată de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 07 octombrie 2019, în privința lui Cociu Lilian, a considerat-o întemeiată.

În urma celor relatate mai sus, instanța de apel, acordând eficiență prevederilor art. 8 și art. 389 Cod de procedură penală a conchis că, prima instanță, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, corect a constatat nevinovăția inculpatului Cociu Lilian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 306 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și întemeiat a aplicat prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, adoptând o sentință de achitare în privința acestuia din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la plângerea inculpatului Cociu Lilian prin care acesta a solicitat restabilirea în funcția deținută anterior, până la adoptarea definitivă a hotărârii judecătorești asupra cauzei penale, instanța de apel a menționat că,

prima instanță just și întemeiat a dispus respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă, or în cazul pronunțării unei sentințe de achitare în conformitate cu art. 55 alin. (4) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Ababii Ghenadie în baza art. 310 alin. (2) Cod penal:

Instanța de apel a reținut că, la baza a cesteia a fost pus procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx din 12 octombrie 2007, recunoscut în calitate de corp delict și cercetat în cadrul ședinței de judecată și care chipurile a fost falsificat de către inculpatul Ababii Ghenadie, deoarece „Scrisul manuscris „Дин кувинтеле меле скрис корект е чутум” de la fila nr. 2 (numerotată cu nr. 84) din procesul-verbal de audiere a martorului pe numele cet. Covaliov Vitali xxxxxx din 12 octombrie 2007, întocmit în incinta CGP mun. Chișinău nu a fost executat de Covaliov Vitali, iar semnăturile de la rubricile „Martor _____” de pe fila nr. 1 (numerotată cu nr. 83) și aplicată mai jos de textul „Дин кувинтеле меле скрис корект е чутум” de pe fila nr. 2 (numerotată cu nr. 84) din procesul-verbal de audiere a martorului pe numele cet. Covaliov Vitali din 12 octombrie 2007, întocmit în incinta CGP mun. Chișinău, probabil nu au fost executate de cet. Covaliov Vitali. Cauza probabilității fiind cuantumul redus al materialului grafic în litigiu, ceea ce nu permite identificarea unui număr mai mare de indici divergenți esențiali”.

La caz, instanța de apel a reținut drept plauzibilă constatarea primei instanțe cu privire la faptul că acuzatorul de stat, de fapt, a indicat în partea dispozitivă a ordonanței de numire a expertizei grafoscopice din 25 ianuarie 2017, că pune la dispoziția expertului semnăturile și înscrisurile efectuate de către Covaliov Vitali xxxxxx, chiar dacă în conținutul acestor acte procesuale era indicat un alt prenume și patronimic (Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx), comunicând în cadrul ședinței de judecată că el personal a interacționat cu ofițerul/ofițerii de urmărire penală, care au întocmit actele procesuale în cauza penală nr. 2006010837, prezentată ca material comparativ, respectiv în acest mod s-a încredințat că anume Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx a cărui nume, prenume, patronimic a fost indicat în conținutul acestor acte procesuale, le-ar fi semnat și anume acestuia i-ar aparține și scrisul manuscris din conținutul lor, dar nu a comunicat de ce în textul ordonanței de numire a expertizei a fost indicat alt prenume și patronimic (Covaliov Vitali xxxxxx), probabil ca să coincidă cu numele, prenumele (Covaliov Vitali) indicat în copia actului de deces nr. 4991 din 06 decembrie 2007.

Prin urmare, instanța de apel s-a solidarizat cu concluzia primei instanțe precum că, nu este clar în baza cărui act procesual, acuzatorul de stat a ridicat cauza penală nr. 2006010837, în care se pretinde că se aflau actele procesuale descrise în pct. 2.1 a ordonanței de numire a expertizei grafoscopice din 25 ianuarie 2017, indicată în anexă la scrisoarea de însoțire,

care au fost prezentate expertului ca material comparativ, pentru formularea concluziilor din raportul de expertiză judiciară.

Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit declarațiilor expertului Munteanu Maxim, date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, după reluarea cercetării judecătorești, urmează că nici nu a observat/sesizat că numele, prenumele, patronimicul (Covaleov Vitalie xxxxxx) indicat în conținutul procesului-verbal de audiere a martorului din 07 octombrie 2007, care a fost recunoscut în calitate de corp delict în prezenta cauză penală, nu coincide cu numele, prenumele, patronimicul persoanei indicat în actele prezentate de procuror ca material comparativ (Covaliov Vitalii XXXXXXXXXXXXX), deși în raportul de expertiză judiciară nr. 17 din 17 ianuarie 2017, în concluzie a indicat: „1.a. Scrisul manuscris ... nu a fost executat de cet. Covaliov Vitali; 1.b. Semnăturile ... probabil nu au fost executate de cet. Covaliov Vitali”.

Or, expertul Munteanu Maxim nu a pus la îndoială și/sau nu a luat în calcul că scrisul manuscris și semnăturile din actele procesuale prezentate ca material comparativ ar putea să aparțină unor persoane diferite. Astfel, expertul, în raportul de expertiză judiciară nr. 17 din 17 ianuarie 2017 a formulat o concluzie cu probabilitate (1.b. Semnăturile... probabil nu au fost executate de cet. Covaliov Vitali), explicând în cadrul ședinței de judecată în prima instanță considerentele care nu i-au permis să formuleze o concluzie certă, asupra întrebării indicate în textul ordonanței procurorului.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiat a reținut că planșa demonstrativă la raportul de expertiză judiciară nr. 17 din 07 februarie 2017, conține im. nr. 1 - aspectul general al cauzei penale nr. 2006010837, im. nr. 9 - scris manuscris liber model de comparație executat pe P-V de audiere a bănuitului din 09 august 2006 de către Covaliov Vitali (*nume, prenume indicat în copia actului de deces nr. 4991 din 06 decembrie 2007*), fără a fi realizate imagini integrale cu aceste acte procesuale, care se pretinde că ar conține fragmentele din acestea, incluse în planșa demonstrativă, chiar dacă denumirea acestor acte au fost indicate în ordonanța procurorului ca modele de comparație, pe când procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx din 12 octombrie 2007, l-a inclus integral în im. nr. 2.3 din planșa demonstrativă (f.d. 184-187 Vol. III).

De asemenea, instanța de apel a menționat că, trecând peste aceste neclarități, prima instanță just a reținut că expertul Munteanu Maxim nu a formulat concluzii certe în raportul de expertiză judiciară pe care l-a întocmit, nu s-a încredințat că semnătura și scrisul manuscris din materialul comparativ indicat în pct. 2.1 al ordonanței de numire a expertizei grafoscopice din 25 ianuarie 2017 (f.d. 171, 172, Vol. III) ar aparține aceleiași persoane Covaliov Vitalii XXXXXXXXXXXXX, a.n. xxxx, a neglijat faptul că numele, prenumele, patronimicul persoanei din procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx din 12 octombrie 2007 și din actele procesuale care se pretinde că au fost prezentate ca material comparativ nu ar coincide și că de fapt nu ar coincide nici cu numele, prenumele, patronimicul

persoanei indicat de procuror în partea dispozitivă a ordonanței (Covaliov Vitali xxxxxx), iar în concluzii la raportul de expertiză judiciară a indicat doar numele, prenumele Covaliov Vitali, indicat în copia actului de deces nr. 4991 din 06 decembrie 2007.

Totodată prima instanță întemeiat a reținut și faptul că procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx din 12 octombrie 2007, a fost ridicat din cauza penală nr. 2007038285, iar procurorul Ruslan Lupașcu a întocmit ordonanța privind efectuarea ridicării din 24 ianuarie 2017 și procesul-verbal de ridicare din 24 ianuarie 2017, iar la materialele cauzei penale nu se regăsește o ordonanță sau un proces-verbal de ridicare a actelor procesuale care au fost utilizate pentru cercetare comparativă, contrar celor indicate în conținutul art. 126 alin. (1) și art. 131 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel s-a solidarizat și cu constatarea primei instanțe, prin care ultima a reținut că în cadrul ședinței de judecată nu a fost cercetat nici un act procesual indicat în pct. 2.1 din partea dispozitivă a ordonanței de numire a expertizei grafoscopice din 25 ianuarie 2017 (f.d. 171, 172, Vol. III), care să conțină scrisul manuscris și semnătura lui Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx, pe care expertul Munteanu Maxim le-ar fi utilizat ca modele de comparație la întocmirea raportului de expertiză judiciară, fiind cercetată doar im. nr. 1 - aspectul general al cauzei penale nr. 2006010837 (f.d. 184 Vol. III) și scrisoarea de însoțire nr. 8-39/13-73 din 25 ianuarie 2017, în conținutul căreia la anexă este indicat: „3. Dosarul penal nr. 2006010837, cu acte procesuale pentru cercetare comparativă pe 34 file”, dar acestea nu pot înlătura dubiile apărute în legătură cu materialul comparativ utilizat la întocmirea raportului de expertiză și concluziile indicate în conținutul acestuia.

Or, însăși expertul Munteanu Maxim a indicat în conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 17 din 07 februarie 2017, că materialul prezentat pentru comparație corespunde parțial cerințelor, iar după audierea expertului Munteanu Maxim pe marginea raportului de expertiză judiciară, în cadrul ședinței de judecată și după apariția circumstanțelor care justificau prezentarea unor probe suplimentare de către partea acuzării, aceasta nu a solicitat numirea unei expertize repetate, suplimentare și/sau în comisie, nu a prezentat careva probe care să indice că persoana Covaleov Vitalie xxxxxx, audiat ca martor potrivit procesului verbal de audiere din data de 12 octombrie 2007, este aceeași persoană a cărui nume, prenume, patronimic Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx a fost indicat în actele procesuale prezentate expertului ca material comparativ și este aceeași persoană a cărui nume, prenume a fost indicat în actul de deces ca fiind Covaliov Vitali, nu a solicitat suplimentar audierea martorilor nemijlocit în ședință de judecată, deși a comunicat că a interacționat cu ofițerul/ofițerii de urmărire penală, care au întocmit acte procesuale în cauză penală nr. 2006010837, care au fost prezentate expertului ca material comparativ, acțiuni care posibil urmau să

înlătore neclaritățile, dubiile și incertitudinile apărute.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit că singura probă - raportul de expertiză judiciară nr. 17 întocmit la 07 februarie 2017 nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare a lui Ababii Ghenadie, atât timp cât neconcordanțele, dubiile și incertitudinile apărute nu au fost înlăturate în careva mod, iar alte probe care să susțină faptul falsificării procesului-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx din 12 octombrie 2017, la materialele cauzei penale nu se regăsesc și nici pe parcursul examinării cauzei penale nu au fost prezentate.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, în speță nu s-a demonstrat prin probe incontestabile existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, iar vinovăția inculpatului Ababii Ghenadie nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu legea procesuală penală, motiv din care sentința de achitare, adoptată de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 07 octombrie 2019, în privința lui Ababii Ghenadie, a considerat-o întemeiată.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Ababii Ghenadie în baza art. art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal:

Instanța de apel a reținut că, Ababii Ghenadie a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, însă în cadrul urmăririi penale nu a putut fi stabilit cu care din procurori ar fi acționat în complicitate inculpatul Ababii Ghenadie când ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că, în situația în care procurorul Lupașcu Ruslan nu a putut stabili cu care procuror ar fi acționat în complicitate inculpatul Ababii Ghenadie, acesta nu poate fi de sine stătător subiect al infracțiunii incriminate, atât timp cât subiectul infracțiunii prevăzute de art. 306 Cod penal, este unul special - persoana care efectuează urmărirea penală.

Or, în cauza penală de învinuire a lui Crăciun Andrei în săvârșirea infracțiunilor incriminate, urmărirea penală a fost efectuată inițial de procurorul Postică Aurel și ulterior de procurorul Cociu Lilian, potrivit ordonanțelor prim-adjunctului Procurorului General, adoptate în acest sens în cauza penală, respectiv procurorul Lupașcu Ruslan nu a reușit să stabilească cu cine dintre acești doi, sau cu oricare alt procuror ar fi acționat în complicitate inculpatul Ababii Ghenadie, pentru a săvârși infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a reținut că, chiar dacă inculpatul Ababii Ghenadie a fost inclus în grupul de urmărire penală, potrivit ordonanței prim-adjunctului Procurorului General, adoptată în cauza penală, acesta a efectuat o singură acțiune procesuală de urmărire penală și anume a audiat martorul Covaleov Vitalie xxxxxx, consemnând declarațiile acestuia în

procesul-verbal de audiere a martorului din 12 octombrie 2007, iar procurorul Lupașcu Ruslan nu a reușit în cadrul examinării cauzei să probeze/demonstreze faptul că acest proces ar fi fost falsificat și că de fapt această acțiune procesuală nu ar fi avut loc. Or, în conformitate cu art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiat a adoptat în privința inculpatului Ababii Ghenadie, o sentință de achitare, din motiv că partea acuzării nu a administrat și prezentat probe care să susțină existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 306 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, or inculpatul de unul singur, atât timp cât nu s-a stabilit cu cine ar fi acționat în complicitate, nu poate fi subiect al infracțiunii incriminate, deoarece nu a efectuat urmărirea în cauza penală, pornită pe faptul omorului lui Chiorescu Ștefan și tentativei de omor a lui Djaniev Razzah.

În acest context, instanța de apel a reiterat că, argumentele expuse în apelul declarat de acuzatorul de stat sunt nefondate, nu corespund realității, fiind combătute în totalitate prin conținutul sentinței atacate, în care prima instanță și-a argumentat pe deplin poziția adoptată.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut că, prima instanță întemeiat nu a dispus încasarea acestora din contul inculpaților Cociu Lilian și Ababii Ghenadie or, cheltuielile de judecată solicitate nu se încadrează în prevederile art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală.

5. Procurorul-șef al Procuraturii raionului Strășeni, Lupașcu Ruslan și procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2021 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului partea acuzării menționează că, în prezenta cauză, instanța de apel în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a dat o apreciere eronată probatoriului, punând accentul doar pe depozitiile și versiunea apărării, și făcând o interpretare eronată a dreptului material, care nu coroborează cu celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, partea acuzării reiterează că, instanța de apel nu a îndeplinit cerințele art. 414 Cod de procedură penală, contrar practicii judecării cauzelor penale în ordine de apel și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Partea acuzării menționează că, nu este de acord cu poziția instanței de apel privind soluția de achitarea menținută în privința inculpaților Cociu

Lilian și Ababii Ghenadie, soluție contrară normelor procesuale, iar motivarea invocată de către instanță nu poate fi acceptată ca o motivare justificativă a concluziei adoptate.

Consideră că, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor încriminate, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului.

Analizând motivele invocate de către instanțele de fond, raportate atât la probele administrate cât și la actele procesuale, partea acuzării apreciază drept eronate acele invocări cu privire la lipsa unor elemente ale componentelor de infracțiuni încriminate inculpaților, or în contrariu, se constată că toate aceste caracteristici ale componentelor de infracțiuni pe caz au fost dovedite.

Subsidiar, consideră greșită afirmația instanțelor de fond cu privire la faptul că *„în ordonanța de punere sub învinuire a lui Cociu Lilian nu este indicat prin ce s-a materializat latura subiectivă, latura obiectivă și consecințele infracțiunii...”*, or asemenea invocări sânt de ordin general și nu conțin cel puțin o analiză amplă și minuțioasă a actului procesual, fără a fi efectuată și o analiză a circumstanțelor expuse în conținutul acest act.

Indică partea acuzării că, actul de învinuire pe caz, corespunde rigorilor procesuale specificate în dispoziția art. 281 Cod de procedură penală și este unul clar, complet cu o descriere deplină a tuturor circumstanțelor în care a avut loc fapta și respectiv a urmărilor acestei fapte.

Totodată, în acest sens, partea acuzării reține că, încadrarea acțiunilor inculpatului Cociu Lilian s-a efectuat conform elementelor infracțiunii încriminate și corespunde tuturor elementelor dreptului material.

Totodată, menționează că, analizând evoluția acțiunilor inculpatului Lilian Cociu, în calitate de procuror, care, era principala figură responsabilă de investigarea infracțiunilor de omor și tentativă de omor, este evidentă și demonstrată latura subiectivă de comiterea infracțiunii de tragere cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate, or audierea suplimentară a cet. Djaniev Razzah, din care nu rezultă concretizări ale circumstanțelor faptei investigate, ci invers declarații abstracte, ajustate la rezultatele altor acțiuni de urmărire penală, inclusiv neîncrederea că Crăciun Andrei ar fi fost implicat în omor, nu i-a permis să purceadă la confruntări între presupusul infractor și victimă.

Poziția părții acuzării la acest capitol, a fost expusă inclusiv expres, în replică la critica adusă de către partea apărării în persoana avocatului Vizdoga Ion la una din etapele dezbaterilor judiciare, însă rezultă că instanța de judecată a ignorat aceste argumente ale acuzării, susținând declarativ că aceste aspecte de calificare nu au fost clarificate pe parcursul judecării cauzei, ceea ce indică încă odată asupra faptului că sentința de achitare este una neîntemeiată.

În aceeași ordine de idei, partea acuzării constată greșită motivarea instanțelor de fond cu privire la respingerea probatoriului administrat, cu privire la excluderea copiilor actelor procesuale preluate din o altă cauză penală pe motiv că „*nu au fost autentificate în modul stabilit*” precum și pe cele invocate cu privire la faptul că învinuirea este bazată pe presupuneri și în mod principal pe declarațiile părții vătămate Crăciun Andrei.

Consideră că, în analiza acestor motive ale instanțelor de fond, se atrage atenția că, poziția acuzării în prezenta cauză este argumentată pe depozițiile părții vătămate Crăciun Andrei doar tangențial, în linii generale, or după specificul său, infracțiunea prevăzută de art. 306 Cod penal, fiind o infracțiune contra justiției, nici nu poate fi demonstrată doar prin audierea persoanelor.

În procesul investigării prezentului caz, sarcina procurorului a fost de a demonstra că urmărirea penală în privința lui Crăciun Andrei s-a desfășurat în mod ilegal, cu scopul tragerii ilegale a acestuia la răspundere penală.

Partea acuzării susține că, în speță, constatarea infracțiunii săvârșite s-a efectuat în urma studierii în ansamblu a materialelor cauzei penale nr. 2007038285, or în această cauză, a fost condamnată ilegal o persoană pentru o infracțiune care nu a săvârșit-o și drept consecință s-a aflat ilegal în detenție mai mult de 5 ani, iar bugetul statului a fost prejudiciat în sumă de 1500000 lei - cheltuieli cu statut de recompensă materială și morală în temeiul Legii nr.1545 din 25.02.1998.

Indică faptul că, pe parcursul cercetării cauzei penale a fost analizată modalitatea în care a fost acumulat probatoriul în cauza penală nr. 2007038285, fiind stabilit faptul că unele probe au fost manipulate, adică adaptate pentru ca să coincidă cu declarațiile de auto-incriminare a lui Crăciun Andrei, prin modalitatea la care partea acuzării a făcut referință.

Astfel, menționează că, opinia instanțelor de fond precum că învinuirea încriminată lui Cociu Lilian se întemeiază în mod principal pe declarațiile părții vătămate Crăciun Andrei este una absolut incorectă și contrară poziției acuzării și probelor cercetate.

În același context, menționează că, instanțele de fond, pentru a avea posibilitatea să-și motiveze soluția în modul în care au efectuat-o, nu au supus analizei probatoriul prezentat de partea acuzării, sub pretextul că copiile de pe actele procesuale, pe care de fapt se întemeia prioritar poziția acuzării, nu au fost autentificate în modul corespunzător.

Partea acuzării indică faptul că, legislația procesual-penală nu conține careva reglementări privind modalitatea de autentificare a copiilor de pe documente, de care s-ar putea ghida persoana care efectuează urmărire penală.

Menționează că, în speță, autentificarea copiilor de pe materialele din cauza penală nr. 2007038285 s-a efectuat prin aplicarea ștampilei umede a instituției, cu indicarea funcției persoanei care a efectuat acest procedeu, acestea fiind ridicate cu întocmirea ordonanței și a procesului-verbal respectiv, în procesul-verbal s-a efectuat descrierea detaliată a actelor, iar

examinarea acestor acte s-a efectuat și prin proces-verbal separat.

Partea acuzării susține că, nici pe parcursul urmăririi penale, nici în cadrul judecării cauzei, participanții la proces nu au obiectat asupra autenticității sau asupra modului de autentificare a copiilor de pe actele respective și nici instanța de judecată nu a abordat în nici un fel acest aspect, pentru că de fapt, pentru acuzator nu prezenta o dificultate prezentarea cauzei penale nr. 2007038285 în original pentru examinare în ședința de judecată, cu condiția restituirii acestui dosar către procuratură, la expirarea necesității, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale.

Consideră partea acuzării, că instanțele de fond au intervenit cu această poziție doar la emiterea soluției contestate fără a analiza și supune aprecierii probatoriul prezentat de partea acuzării, iar prin acest procedeu a descalificat absolut neargumentat, pe niște motive formale și subiective, probele de bază în acest dosar, ceea ce este inadmisibil, iar instanța de apel nu a sesizat această eroare admisă de către instanța de fond precum și a ignorat în această parte motivele expuse de procuror în cererea de apel.

Partea acuzării indică faptul că, instanțele de fond au evitat să intre în esența argumentelor acuzării și s-au axat pe declarațiile părții vătămate Crăciun Andrei, care într-adevăr în unele cazuri au fost contradictorii, dar nefiind orientate întru distorsionarea adevărului puteau fi consecința unor reacții ale persoanei respective reieșind din starea fizică și psihică de la momentul audierilor în mai multe ședințe de judecată asupra unor circumstanțe ce au avut loc mai mult de 10 ani în urmă.

Subsidiar, menționează că, prima instanța nu a acceptat declarațiile martorului Panovici Nadejda, iar instanța de apel audiind martorul respectiv, nu a ținut cont că circumstanțele relatate de martor vin să confirme cele descrise în actul de învinuire. Astfel, conform declarațiilor martorului Nadejda Panovici în cauza penală nr. 2007038285, numita a declarat că în timp ce era în viață soțul său Panovici Vitalie, acesta avea o pușcă de vânătoare de culoare neagră, model pe care îl numesc „Wincester”. De câteva ori soțul a fost la vânătoare. Cunoaște o persoană pe nume Andrei, cu defecte de vorbire, un cunoscut de-al soțului său, cu care plecau împreună la vânătoare. Din câte cunoaște, soțul său i-a transmis lui Andrei o armă de vânătoare spre păstrare. După decesul soțului, ea nu a cerut arma de la Andrei, aceasta rămânând la el. Aceste declarații au fost incluse în rechizitoriu în calitate de probă a părții acuzării.

La fel, indică faptul că, potrivit depozițiilor martorului Panovici Nadejda în cadrul judecării cauzei la Judecătoria Buiucani, numita a declarat că pe parcursul urmăririi penale în acest dosar a mărturisit că soțul său Panovici Vitalie, care a decedat în anul 2002, a avut o armă, modelul nu-l ține minte. Spre recunoaștere careva arme nu i-au fost prezentate. Mai mult de șase ani în urmă, înainte de decesul soțului, arma a dispărut. Cunoaște că inculpatul Crăciun Andrei era prieten cu soțul său, însă nu cunoaște dacă plecau împreună la vânătoare, deoarece soțul nu i-a comunicat despre aceasta, sau că

soțul i-ar fi transmis ultimului vreo pușcă. Semnătura pe procesul-verbal de audiere în calitate de martor pe parcursul urmăririi penale îi aparține, însă acest act nu a fost scris de ea personal. Posibil că nu a citit bine ce a semnat.

Partea acuzării consideră că, în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. 2007038285, pentru a materializa apartenența armei cu care ar fi comisă infracțiunea și modalitatea în care această armă precum că ar fi ajuns în posesia lui Crăciun Andrei, inculpatul Cociu Lilian, în calitate de procuror a reflectat declarațiile martorului Panovici Nadejda în modul în care acestea să fie în concordanță cu declarațiile auto-incriminatoare a lui Crăciun Andrei, poziție care nu a fost susținută de către martorul respectiv în cadrul audierii în instanța de judecată, fapt prin care se evidențiază intenția lui Cociu Lilian de a incrimina lui Crăciun Andrei infracțiunea pe care o investiga indiferent de circumstanțele care dictau o poziție nu tocmai clară.

De asemenea, partea acuzării susține că, situație similară se atestă și la aprecierea dată de către instanțele de fond a declarațiilor martorului Djaniev Razzah, or prima instanță a afirmat că declarațiile acestui martor „*nu sânt de natură să confirme învinuirea adusă...*”, iar instanța de apel nemotivat a preluat această argumentare și a respins motivele invocate de către partea acuzării în apelul declarat.

Mai mult, menționează că, acuzarea nu a supus dubiului faptul că la întocmirea procesului-verbal de audiere a părții vătămate Djaniev Razzah din 28 noiembrie 2007, în cauza penală nr. 2007038285, inculpatul Cociu Lilian în calitate de procuror pe caz i-a explicat persoanei audiate că are dreptul de a-l citi înainte de a-l semna. Important este că în cuprinsul declarațiilor din acest proces-verbal, evenimentele descrise de către Djaniev Razzah diferă de cele pe care le-a prezentat numitul în cadrul audierilor primare în cauza penală nr. 200703828, apoi pe parcursul judecării acestei cauze, atunci când a descris infractorul care l-a împușcat.

Prin urmare, partea acuzării consideră că, în procesul-verbal din 28 noiembrie 2007, depozițiile lui Djaniev Razzah au fost adaptate în așa mod, încât descrierea infractorului să coincidă cu aspectul lui Crăciun Andrei, inclusiv cu hainele și încălțăminte depistate în rezultatul percheziției la domiciliul acestuia. Nu este vina lui Djaniev Razzah că nu a citit declarațiile care au fost puse la baza învinuirii lui Crăciun Andrei, ci a inculpatului Cociu Lilian, care în calitate de procuror a efectuat înscrierile respective în modul în care i-a fost convenabil.

La fel, menționează că, faptul dacă avea sau nu Djaniev Razzah să-l recunoască pe infractor, urma anume să fie clarificat de către Cociu Lilian prin prezentarea spre recunoaștere și petrecerea confruntărilor, acțiuni ce nu s-au efectuat, deoarece puteau compromite atingerea scopului de tragere la răspundere penală a lui Crăciun Andrei în cazul unui rezultat negativ.

Consideră partea acuzării că, în prezenta cauză, marja de incertitudine manifestată de către Djaniev Razzah privind recunoașterea infractorului a fost preluată fără careva argumentare întemeiată de către instanța de judecată și

utilizată ca un argument al achitării inculpatului Cociu Lilian.

Menționează că, argumentele instanțelor de fond precum că „*probele administrate de către Cociu Lilian în cauza penală nr. 2007038285 au fost verificate de către șeful secției Garabagiu Sergiu, de către un procuror pentru misiuni speciale, precum și de către prim-adjunctul Procurorului General, Vasile Pascari, care a confirmat rechizitoriul și numai după acest exercițiu procesual, cauza penală în privința lui Crăciun Andrei a fost expediată în judecată*”, sunt argumente eronate și nu corespund cerințelor procesual penale, or anume inculpatul Cociu Lilian, în calitate de procuror a fost persoana responsabilă de acumularea probelor, înaintarea învinuirii și dispunerea unei soluții legale pe marginea cazului.

În acest sens, acuzarea reiterează poziția că pe parcursul urmăririi penale în cauza penală nr. 2007038285, procurorul Lilian Cociu, în scopul înlăturării impedimentelor existente și întărirea poziției de recunoaștere a vinovăției de către Crăciun Andrei, a adaptat unele probe, cu scopul aducerii lor în concordanță cu poziția deja formulată în acest dosar și anume: consemnarea denaturată a declarațiilor suplimentare a lui Ermicioi Ivan - potrivit cărora la 29 iulie 2010, în timp ce se aflau în vie, a fost amenințat de către Crăciun Andrei în cadrul unui conflict; consemnarea denaturată a declarațiilor martorului Panovici Nadejda - potrivit cărora, soțul său Panovici Vitalie, care între timp a decedat, pleca la vânatoare cu Crăciun Andrei în timpul când era în viață și i-a transmis ultimului spre păstrare o armă de vânatoare de model „Winchester”, care nu a mai fost ulterior restituită; consemnarea denaturată a declarațiilor suplimentare ale părții vătămate Djaniev Razzah - conform cărora numitul deja a declarat că persoana care a împușcat în el nu avea pantalonii introduși în încălțăminte, faptul precum că admite că agresorul era în încălțăminte sportivă care era foarte murdară, că îmbrăcămintea putea oferi infractorului o aparență de corpolență sportivă; anexarea la materialele dosarului a procesului-verbal falsificat de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, conform cărora numitul a depistat la o gunoiște din preajma or. Durlăști arma precum că utilizată de către Crăciun Andrei la săvârșirea infracțiunii.

Partea acuzării susține că, aceste probe au fost incluse în rechizitoriu și în modul în care au fost expuse, în coraport cu declarațiile de auto-incriminare făcute de Crăciun Andrei, într-adevăr indicau asupra vinovăției ultimului, or rolul procurorului ierarhic superior este formarea unei opinii asupra vinovăției persoanei în rezultatul studierii materialelor dosarului, ceea ce nu presupune și verificarea autenticității acestor probe prin careva acțiuni procesuale suplimentare.

Astfel, faptul că probele sus menționate au fost manipulate, a apărut în evidența pe parcursul judecării dosarului nr. 2007038285 și nu la etapa verificării materialelor cauzei penale și aprobării rechizitoriului de către procurorul ierarhic superior.

Prin urmare, menționează că, concluziile instanței de apel, la acest capitol sunt eronate și nu pot fi puse la baza soluției de achitare.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Ababii Ghenadie în baza art. 310 alin.(2) Cod penal, partea acuzării indică faptul că, instanța de apel la fel a admis o abordare incorectă și contrară normelor procesuale în cazul aprecierii critice a raportului de expertiză judiciară nr. 17 din 07 februarie 2017.

Menționează că, în cadrul urmăririi penale în prezenta cauză, s-a stabilit că la materialele cauzei penale nr. 2007038285, la o dată și în circumstanțe imposibil de a fi stabilite, a fost anexat procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, care a fost contrafăcut, de asemenea în circumstanțe imposibil de stabilit, de către inculpatul Ababii Ghenadie care a fost investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală.

De asemenea, partea acuzării susține că, în procesul de verificare a legalității administrării probelor în dosarul nr. 2007038285, în cadrul urmăririi penale în prezenta cauză penală, s-a constatat că potrivit datelor existente în Registrul de stat al populației, persoana sus menționată figurează drept Covaliov Vitali xxxxxx, a.n. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Dat fiind faptul că persoana Covaliov Vitali xxxxxx a decedat încă în anul 2007, a fost necesară dobândirea de înscrisuri și semnături efectuate de către numit pe parcursul vieții, pentru a le compara cu sintagma manuscrisă „*дин кувителе меле е скрис корект е чутум*” și cu semnăturile aplicate în procesul-verbal datat cu 12 octombrie 2007. În acest sens, s-a stabilit că Covaliov Vitali xxxxxx, în timpul când era în viață, a fost cercetat penal în cauza nr. 2006010837, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal și că acest dosar conține mai multe acte procesuale cu înscrisuri efectuate personal de către acesta, doar că identitatea lui este expusă ca Covaliov Vitalii Xxxxxxxxxxxx.

Partea acuzării evidențiază că, datele de anchetă a unei și aceleiași persoane, care conform Registrului de stat al populației figura ca Covaliov Vitali xxxxxx, au fost introduse incorect de către inculpatul Ababii Ghenadie în procesul-verbal de audiere a martorului datat cu 12 octombrie 2007 și anexat la materialele cauzei penale nr. 2007038285, ca Covaleov Vitalie xxxxxx, precum și în actele procesuale în cauza penală nr. 2006010837, de către persoanele ce gestionau acest dosar, ca Covaliov Vitalii Xxxxxxxxxxxx.

Menționează că, pentru a se înlătura orice dubii referitor la persoana lui Covaliov Vitali xxxxxx, înscrisurile și semnăturile căruia au fost prezentate ca modele pentru comparație, în cadrul urmăririi penale au fost întreprinse unele acțiuni procesuale, cum ar fi audierea martorilor Gherciu Petru și Raducan Ruslan, care au gestionat cauza penală nr. 2006010837 și nemijlocit au interacționat cu Covaliov Vitali xxxxx, acești martori confirmând că înscrisurile și semnăturile de pe un șir de acte procedurale din cauza respectivă au fost efectuate personal de către acest cetățean.

Astfel, s-a stabilit faptul că Covaliov Vitali xxxxxx, fiind cercetat în cauza

penală nr. 2006010837 în calitate de persoană fără loc permanent de trai (boschetar), la fel figura ca persoană fără loc permanent de trai și în procesul-verbal de audiere a martorului datat cu 12 octombrie 2007 întocmit de către inculpatul Ababii Ghenadie.

Prin urmare, partea acuzării consideră că, neexistând careva dubii precum că persoana Covaliov Vitali xxxxxx, Covaliov Vitalii xxxxxxxxxxxx și Covaleov Vitalie xxxxxx, la care s-a referit inculpatul Ababii Ghenadie, este una și aceeași persoană, a fost numită o expertiză judiciară grafoscopică pentru a se constata dacă înscrisurile și semnăturile din procesul-verbal de audiere a martorului datat cu 12 octombrie 2007, aparțin aceleiași persoane care figurează în actele procesuale din cauza penală nr. 2006010837. În conținutul întrebărilor din ordonanța de numire a expertizei au fost indicate datele de identitate a lui Covaliov Vitali xxxxxx exact în modul în care aceste date erau indicate în actele procesuale din litigiu.

Astfel, la dispoziția expertului au fost prezentate spre comparație în original procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx datat cu 12 octombrie 2007, întocmit de către inculpatul Ababii Ghenadie, precum și în totalitate materialele cauzei penale nr. 2006010837. În procesul efectuării expertizei, actele comparate au fost supuse fotografierii de către expert, în măsura în care el a considerat necesar, iar aceste fotografii au fost anexate la raportul de expertiză.

Partea acuzării indică faptul că, potrivit raportului de expertiză judiciară (grafoscopică) nr. 17 din 07 februarie 2017, în procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx, a.n. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, scrisul manuscris „дин қувителе меле е скрис корект е чумум”, nu a fost executat de către acesta, iar semnăturile aplicate pe acest act procesual precum că din numele său, probabil nu au fost executate de către dînsul.

Prin urmare, concluzionează partea acuzării că, raportul de expertiză este suficient de clar și nu trezește careva dubii. În pofida acestui fapt, din motive lipsite de o argumentare corespunzătoare, la o anumită etapă a examinării cauzei penale în instanța de judecată, prin încheierea din 05 februarie 2019, s-a reluat cercetarea judecătorească, pentru audierea expertului Maxim Munteanu asupra unor pretinse neclarități din raportul de expertiză sus menționat. În loc ca să fie înlăturate toate dubiile, care în opinia instanței de judecată, precum că existau în raportul de expertiză, în urma unei serii de întrebări adresate expertului Maxim Munteanu de către instanța de judecată și de către partea apărării, care posibil că nu întotdeauna erau pe înțelesul expertului audiat, raportul respectiv, în mod artificial și-a pierdut din claritatea inițială.

De asemenea, menționează că, instanțele de fond neîntemeiat au concluzionat că materialele cauzei penale nu au fost ridicate și anexate la prezenta cauză prin ordonanță și proces-verbal de ridicare, or potrivit art. 157 alin.(1) Cod de procedură penală, constituie mijloc material de probă

documentele în orice formă care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice, dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauza. Respectiv, dosarul nr. 2006010837 a fost interpelat oficial de la Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în arhiva căruia se păstra, iar această instituție a prezentat dosarul în mod oficial, la solicitare. După expirarea necesității, în contextul alin. (2) din art. 157 Cod de procedură penală, cauza penală menționată, nu a fost anexată la materialele prezentului dosar penal, ci a fost restituită deținătorului legal, pentru păstrare în condițiile art. 211 din același Cod. Copiile de pe cauza nr. 2006010837 nu au fost anexate la prezenta cauză, or erau suficiente fotografiile anexate la raportul de expertiză judiciară (grafoscopică) nr. 17 din 07 februarie 2017.

Partea acuzării evidențiază că, modalitatea de dobândire a materialelor cauzei penale nr. 2006010837, pentru comparație, nu a fost contestată de către participanții la proces, ci este o manifestare a unei atitudini de formalitate excesivă ce aparține din oficiu instanței de judecată.

Susține că, pe parcursul urmăririi penale în prezenta cauză, datorită specificului infracțiunii cercetate, precum și scurgerii unei perioade de circa 10 ani de la evenimentele cercetate, nu a fost posibil de stabilit circumstanța în care inculpatul Ababii Ghenadie a prezentat procurorului procesul-verbal contrafăcut de audiere a martorului Covaleov Vitalie xxxxxx, a.n. xxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007.

Partea acuzării consideră că, acest proces-verbal a fost contrafăcut cu scopul de a întări probatoriul în privința lui Crăciun Andrei în cauza nr. 2007038285, că actul respectiv a fost anexat la materiale cauzei penale și cu scopul de a-l trage pe Crăciun Andrei la răspundere penală, conținutul acestuia a fost inclus în rechizitoriu, care a fost expediat împreună cu cauza penală în instanța de judecată.

Argumentele instanțelor de fond privind obligativitatea indicării procurorului cu care a acționat în complicitate inculpatul Ababii Ghenadie, partea acuzării le consideră subiective, or în cazul dat s-a demonstrat că inculpatul Ababii Ghenadie a acționat prin acordare de mijloace pentru tragerea ilegală la răspundere penală a lui Crăciun Andrei.

Partea acuzării evidențiază că, procesul-verbal menționat, a fost anexat la materialele cauzei de către inculpatul Cociu Lilian în calitate de procuror, în gestiunea nemijlocită a căruia la acea etapă se afla cauza penală, iar prin prisma art. 98 Cod de procedură penală, aceste fapte, ca fiind unanim recunoscute, se apreciază ca fiind circumstanțe și fapte ce nu trebuie dovedite.

La fel, susține că, inculpatul Ababii Ghenadie a acționat cu intenție și în comun cu principalul responsabil de investigație, procurorul Cociu Lilian, astfel încât rezultatele tuturor acțiunilor de urmărire penală, fiind privite în ansamblu, să poată fi apreciate prin principiul coroborării probelor, fapt ce a făcut ca ulterior să nu vină cu reacții procurorii ierarhic superiori.

În concluzie, partea acuzării menționează că, instanța de apel la adoptarea deciziei nu a dat apreciere corectă și justă a cumulului de probe

cercetate în prezenta cauză, soluție care nu poate fi menținută, or probatoriul administrat vine să combată motivele invocate de instanță.

Prin urmare, consideră că, instanța de apel nu și-a motivat plauzibil soluția adoptată, din ce reiese că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

6. Inculpatul Cociu Lilian împreună cu avocatul Bodean Valeriu în numele inculpatului, au depus referință la recursul ordinar declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Susține partea apărării că, argumentele invocate de autorii recursului privind dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, nu sunt suficiente pentru a răsturna hotărîrea de achitare adoptată în prezenta speță, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Consideră că, hotărîrea contestată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, în speță, la respingerea apelului declarat de către procuror, cu menținerea sentinței adoptate de prima instanță. Prin urmare, analiza probelor efectuate de către instanța de apel și considerentele expuse asupra acestora, nu conțin aprecieri ce ar genera o altă hotărîre, decât cea expusă în decizia adoptată.

În opinia părții apărării, critica autorilor sub aspectul temeiurilor de casare invocate în recursul declarat este nefondată, fiind axată pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conține o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărîrea atacată deoarece concluziile formulate în acest sens de către instanța de apel nu derogă de la prevederile legale.

Suplimentar, partea apărării menționează că, declarațiile lui Crăciun Andrei privind presupusele abuzuri din partea lui Lilian Cociu nu corespund adevărului, sunt contradictorii între ele, la fiecare etapă sau audiere dânsul a făcut declarații diferite, care au dus instanțele de judecată în eroare.

Precizează că, sentințele de achitare (*conform cauzei CEDO Lavrechov vs Cehia*) nu generează recunoașterea ilegalității urmăririi penale desfășurate inițial și achitarea unei persoane nu înseamnă că urmărirea penală era ilegală sau viciată în alt mod. La audierea suplimentară a lui Crăciun Andrei după reluarea cercetării judecătorești acesta reda deja mai multe versiuni care se combat între ele.

Partea apărării indică faptul că, potrivit laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 306 Cod penal, se stabilește că acțiunea făptuitorului constă în tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de cel care efectuează urmărirea penală.

Poziția acuzării pe această cauză penală se întemeiază pe o normă juridică ce are la bază niște presupuneri formulate de o manieră imprecisă și neclară ce le conferă autorităților procuraturii care le aplică o marjă excesivă

de discreție.

Astfel, noțiunea de răspundere penală, este clar reglementată de prevederile art. 50 Cod penal, care stabilește că se consideră răspunderea penală condamnarea publică. În numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Menționează că, drept definiție a noțiunii de răspundere penală este statuat că este o formă a răspunderii juridice care constă potrivit art. 50 Cod penal, în condamnarea publică în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au comis, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Condamnarea publică constă în faptul că ședințele de judecată, în cauzele penale sunt deschise, la ele are acces publicul și sentința de condamnare totdeauna se pronunță public. Răspunderea penală constituie o consecință inevitabilă a săvârșirii infracțiunii. Realizarea răspunderii penale, adică condamnarea publică de către stat a faptei prejudiciabile săvârșite și a infractorului, este exprimată în sentința de condamnare și de aplicare a pedepsei penale corespunzătoare.

Partea apărării concluzionează că, în speță, se constată divergențe a noțiunii de răspundere penală stabilită în art. 50 Cod penal, noțiune descrisă în partea generală a Codului penal, ce se răsfrânge totalmente și asupra părții speciale a Codului penal, cu elementul laturii obiective de răspundere penală din art. 306 Cod penal.

Astfel, susține partea apărării, că infracțiunea prevăzută de art. 306 Cod penal, nu prevede ca element al laturii obiective înaintarea acuzării cu susținerea acesteia în instanța judiciară. Or, prevederile art. 51-53 Cod de procedură penală nu atribuie în competențele procurorului noțiunea de tragere la răspundere penală. Lipsa unei asemenea competențe legale a procurorului de tragere la răspundere penală, nu poate genera recunoașterea ca infracțiune a acțiunilor de tragere cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate.

Menționează că, potrivit normei juridice penale a infracțiunii de tragere cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate, latura subiectivă constă în intenție directă, adică făptuitorul știa cu certitudine despre ilegalitatea acțiunilor sale și întreprindea toate măsurile de a atrage cu bună-știință la răspundere penală o persoană nevinovată.

În cazul când legislația națională stabilește că vinovăția persoanei poate fi constatată doar printr-o sentință definitivă, la etapa înaintării acuzării și susținerii acesteia în instanța de judecată, această acuzare este doar o presupunere din partea acuzatorului de stat, care este bazată pe o apreciere a probelor conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege (art. 101 Cod de procedură penală).

Potrivit art. 93 Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea

existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză; corpurile delictive; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-științifice și medico-legale. Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Partea apărării susține că, concluziile unui procuror și judecător privind vinovăția persoanei în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, sunt întemeiate pe fiecare probă care urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Alin. (2) al prezentului articol reglementează că „reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”.

Consideră partea apărării că, în rezultatul administrării cumulului de probe, în cadrul urmăririi penale s-a constatat lipsa elementului obligatoriu al infracțiunii imputate lui Cociu Lilian și anume latura subiectivă care urmează a fi manifestată prin intenție directă, adică tragerea la răspundere penală cu bună-știință a unei persoane nevinovate.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării

apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea precum și de a constata motivele care au dus la emiterea soluției contestate.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, recurentul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanțele de fond, criticând modul în care acestea au apreciat probatoriul administrat la dosar, însă la acest capitol este necesar de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, constată că această instanță, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiurilor de casare invocate de către partea acuzării.

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit constată că, prima instanță în sentința pronunțată a dispus achitarea lui inculpaților Cociu Lilian și Ababii Ghenade de sub învinuirea înaintată în baza art. art. 306 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, și totodată a dispus achitarea lui Ababii Ghenadie de sub învinuirea înaintată în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către partea acuzării, instanța de apel l-a respins și a menținut sentința primei instanțe fără modificări.

Analizând argumentele care i-au format convingerea instanței de apel cu privire la necesitatea menținerii soluției primei instanțe de achitare a inculpaților Cociu Lilian și Ababii Ghenade de sub învinuirea înaintată în baza art. 306 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, Colegiul penal lărgit constată că decizia recurată nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția pronunțată este contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare.

Așadar, argumentul de bază susținut de către instanța de apel în motivarea soluției sale se referă la faptul că „[...] Reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, Colegiul Penal concluzionează că apelul procurorului este neîntemeiat, fiind bazat pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport juridic probant, motiv din care urmează a fi respins. Or, în situația din speță, acuzatorul de stat nu a dovedit nici existența temeiului real și nici a celui juridic, de atragere la răspundere penală a inculpaților Cociu Lilian și Ababii Ghenadie, iar din probele prezentate nu rezultă în mod cert și fără echivoc că ultimii ar fi comis infracțiunile imputate [...]”, „[...] acuzatorul de stat nu a indicat prin ce s-a materializat latura subiectivă, latura obiectivă și consecințele infracțiunii prevăzute de art. 306 alin. (2) lit. a), c) din Codul penal, incriminate lui Cociu Lilian, și în ce au constat acțiunile nemijlocite intenționate ale acestuia, și nici nu a reușit să clarifice acest aspect, nici pe parcursul examinării cauzei penale [...]”.

Totodată, în partea descriptivă a deciziei contestate, instanța de apel se referă la faptul că „[...] nu s-a demonstrat prin probe incontestabile existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, iar vinovăția inculpatului Ababii Ghenadie nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile [...]”.

Pornind de la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, se va reține că sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă că aceste constatări ale instanței de apel reținute în motivarea soluției, poartă un caracter contradictoriu în ce privește temeiul legal de achitare, or, aspectele descrise mai sus denotă faptul, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

În acest context, Colegiul penal lărgit evidențiază că importanța sentinței ca act judiciar impune întrunirea condițiilor de legalitate și temeinicie a ei, aceasta urmând a fi motivată și bazată pe principiile generale ale efectuării justiției, or, la caz nu este suficientă argumentarea instanței de apel privind legalitatea sentinței primei instanțe sub aspectul general că „probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului”. Or, necesită a se

avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază că, aspectele învinuirii înaintate inculpaților prin ordonanța de punere sub învinuire și actul de sesizare al instanței de judecată prezintă o importanță deosebită, deoarece rolul lor este acela de a determina încadrarea juridică a faptei imputabilă inculpatului, atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul penal lărgit face trimitere la dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „**acuzăției**” aduse persoanei deferite judecății.

Principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la **vinovăția sau nevinovăția** persoanei deferite judecății **în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu.**

În sensul art. 296 Cod de procedură penală, rechizitoriul este actul de sesizare al instanței de judecată, care este compus din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal dacă se constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și **formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor** lui și mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.

Articolul 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr. 2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenție.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare

eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

Analizând argumentele care i-au format convingerea instanței de apel cu privire la necesitatea menținerii soluției primei instanțe de achitare a inculpaților, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinutului a fost trimisă în judecată și descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și 2) enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Colegiul penal lărgit reține că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, constată în descriptiv nevinovăția inculpaților fără a ține cont de prevederile legale expuse supra, omițând de a înfăptui o analiză profundă a învinuirilor aduse inculpaților, fără a-și expune sub acest aspect considerentele privind nevinovăția persoanei deferite judecării în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu și fără a da răspuns la toate argumentele privind aceste chestiuni.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, în speță potrivit rechizitoriului, inculpații se învinuiesc că au săvârșit fapte prejudiciabile **prevăzute de legea penală**, săvârșite cu vinovăție și pasibile de pedeapsa penală în următoarele circumstanțe:

Cociu Lilian activând în calitate de procuror în Secția exercitare a urmăririi penale în cauze excepționale din cadrul Direcției exercitare a urmăririi penale a Procuraturii Generale, fiind numit în această funcție prin Ordinul Procurorului General nr. 524-p din 24.09.2004 și fiind, astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal (*în redacția legii din anul 2002 în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*) persoană cu înaltă funcție de răspundere, contrar prevederilor art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova de la 12.09.1997; art. 21 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994; art. 1 alin. (2), alin. (3), art. 8 alin. (1) alin. (3), art. 19 alin. (3), art. 52 alin. (1) pct. 6), art. 100 alin. (4), art. 101 alin. (1) alin. (2), art. 254, art. 281 alin. (1), art. 284 alin. (1), art. 291 Cod de procedură penală (*în redacția legii anului 2003, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), art. 23 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 118 din 14.03.2003 cu privire la Procuratură (*în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), care-l obligau să îndeplinească obligațiile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, prin asigurarea respectării prezumției de nevinovăție a persoanei, să activeze în așa mod încât, în cadrul procesului penal nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, a săvârșit o infracțiune în următoarele circumstanțe.

Astfel, Cociu Lilian, fiind desemnat, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 03.10.2007, în calitate de conducător al grupului de

urmărire penală și exercitând personal urmărirea penală pe dosarul nr. 2007038285, care a fost pornit în baza art. 145 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe faptul omorului săvârșit asupra cetățenilor Chiorescu Ștefan și Djaniev Razzah la 30 iulie 2007, având scopul tragerii neîntemeiate la răspundere penală a cet. Crăciun Andrei, nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei întru stabilirea adevărului, nu a verificat dacă probele sunt administrate complet și obiectiv, nu le-a supus analizei și nu a verificat dacă acestea coroborează între ele, nu a asigurat inclusiv administrarea de noi probe și nu a verificat, în unele cazuri, sursa din care provin probele, nu a purces la aprecierea fiecărei probe în parte din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar ca rezultat a dispus la data de 19 octombrie 2007 și 19 decembrie 2007 punerea neîntemeiată și ilegală sub învinuire a lui Crăciun Andrei încriminându-i săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (3) lit. a), art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), art. 145 alin. (2) lit. a), c) și art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, acțiuni care le-a efectuat în biroul său de serviciu nr. 156 din sediul Procuraturii Generale amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 73, iar la data de 24 decembrie 2007, întocmind rechizitoriul, a expediat dosarul în instanța de judecată pentru a fi examinat în fond.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Cociu Lilian, urmărind același scop de tragere neîntemeiată la răspundere penală a cet. Crăciun Andrei, pe parcursul judecării cauzei, reprezentând învinuirea în numele statului în judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău, (*denumirea instanței la acea perioadă*) amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul nr. 2, în perioada de la 27 decembrie 2007 până la 09 februarie 2009, în susținerea activă a poziției sale, pe care a evitat să o îmbine cu obiectivitatea și nepărtinirea, pentru stabilirea adevărului, contribuirea la exercitarea unei justiții corecte și adoptarea unor hotărâri judecătorești legitime, temeinice și echitabile, neîntemeiat și ilegal, la 01 februarie 2008, i-a modificat inculpatului Crăciun Andrei în ședința de judecată învinuirea în sensul agravării, pentru aceleași fapte, punându-l sub învinuire în baza art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), j) și art. 145 alin. (2) lit. a), alin.(3) lit. j) Cod penal, iar ulterior, după finalizarea cercetării judecătorești, în cadrul dezbaterilor judiciare, a orientat neîntemeiat instanța astfel încât inculpatul Crăciun Andrei să fie recunoscut vinovat la 09 februarie 2009, în săvârșirea infracțiunilor încriminate și prin cumul de pedepse, în baza art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 21 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 februarie 2009 a fost casată, iar cet. Crăciun Andrei a fost achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

Respectiv, cet. Crăciun Andrei a fost tras ilegal la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor excepțional de grave, nefiind vinovat de săvârșirea acestora, iar drept rezultat, plasat și ținut în detenție ilegală pe parcursul a 5 ani și 8 luni, fapt care i-a cauzat prejudicii morale, compensate de instanța de judecată prin încasarea a 1.500.000 lei de la bugetul de stat, fapte care reprezintă urmări grave.

Astfel, Cociu Lilian, prin acțiunile sale intenționate, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, a săvârșit tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de către cel care efectuează urmărirea penală, urmărind învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave, faptă soldată cu urmări grave, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 306 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.

Ababii Ghenadie activând în calitate de inspector superior al serviciului omoruri și crime grave al secției poliției criminale a CGP mun. Chișinău, fiind numit în această funcție prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 353 ef. din 18.11.2005 și fiind, astfel, conform art. 123 alin. (1) Cod penal (*în redacția legii din anul 2002, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*) persoană cu funcție de răspundere, fiind inclus prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 03.10.2007, în grupul de urmărire penală în cauza nr. 2007038285 și investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală, contrar prevederilor art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova de la 12.09.1997; art. 21 din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994, art. 1 alin. (2) și alin. (3), art. 8, art. 19 alin. (3), art. 57 alin. (5), art. 93 alin. (1), art. 100 alin. (1), art. 254 alin. (1), art. 279 alin. (1) din Codul de procedură penală (*în redacția legii anului 2003, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), art. 3 alin. (2) alin. (3), art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 333 din 10.11.2006, privind statutul ofițerului de urmărire penală, art. 3, art. 4 din Legea nr. 416 din 18.12.1990, cu privire la poliție (*în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii*), care-l obligau să îndeplinească obligațiile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și Legile Republicii Moldova, prin asigurarea respectării prezumției de nevinovăție a persoanei, să activeze în așa mod încât, în cadrul procesului penal nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, a săvârșit infracțiuni în următoarele circumstanțe.

Astfel, Ababii Ghenadie, fiind inclus prin ordonanța adoptată de prim-adjunctul Procurorului General din 03.10.2007, în grupul de urmărire penală și investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală în dosarul nr. 2007038285, care a fost pornit în baza art. 145 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe faptul omorului săvârșit asupra cetățenilor Chiorescu Ștefan și Djaniev Razzah la 30 iulie 2007, având scopul tragerii neîntemeiate la răspundere penală a cet. Crăciun Andrei, recurgând la o metodă ilegală de întărire a declarațiilor numitului de auto-incriminare prin inventarea unor evenimente inexistente,

la o dată și în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a contrafăcut procesul-verbal de audiere a martorului Covaleov Vitalie, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, înscriind fals în actul respectiv, precum că din numele ultimului declarații importante pentru cauza penală de referință și anume faptul că, în luna august 2007 numitul ar fi depistat o armă la o gunoiște din preajma or. Durlești, depoziții care au servit în calitate de probe de acuzare în cauza menționată, falsificarea acestui act fiind confirmată prin Raportul de expertiză judiciară (grafoscopică) nr. 17 din 07 februarie 2017.

Prin acțiunile sale, Ababii Ghenadie, a săvârșit falsificarea probelor în procesul penal de către o persoană cu funcție de răspundere, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (2) Cod penal (în redacția Legii nr. 985 din 18.04.2002, cu modificările ulterioare operate prin Legea nr. 277 din 18.12.2008 și prin Legea nr. 207 din 29.07.2016), în vigoare la momentul săvârșirii faptei, lege care ușurează pedeapsa și ameliorează situația persoanei în raport cu legea care este în vigoare la data emiterii prezentei ordonanțe.

Tot el, Ababii Ghenadie, fiind inclus prin ordonanța adoptată de prim-adjunctul Procurorului General din 03.10.2007, în grupul de urmărire penală și investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală în dosarul nr.2007038285, care a fost pornit în baza art. 145 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe faptul omorului săvârșit asupra cetățenilor Chiorescu Ștefan și Djaniev Razzah la 30 iulie 2007, având scopul tragerii neîntemeiate la răspundere penală a cet. Crăciun Andrei, **la o dată și în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală**, fiind conștient că săvârșește acțiuni care ar putea genera tragerea ilegală a unei persoane la răspundere penală, a prezentat procurorului, care exercita urmărirea penală pe caz, procesul-verbal falsificat de audiere a martorului Covaleov Vitalie, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, datat cu 12 octombrie 2007, contribuind astfel prin acordare de mijloace la punerea neîntemeiată și ilegală sub învinuire a lui Andrei Crăciun pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (3) lit. a), art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), art. 145 alin. (2) lit. a), c) și art. 27, 145 alin. (2) lit. a), c) Cod penal și expedierea dosarului cu rechizitoriu în instanța de judecată pentru a fi examinat în fond, pentru ca ulterior, inculpatul Crăciun Andrei să fie recunoscut vinovat la 09 februarie 2009, în săvârșirea infracțiunilor incriminate și prin cumul de pedepse, în baza art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 21 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 februarie 2009 a fost casată, iar cet. Crăciun Andrei a fost achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

Respectiv, cet. Crăciun Andrei a fost tras ilegal la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor excepțional de grave, nefiind vinovat de săvârșirea acestora, iar drept rezultat, plasat și ținut în detenție ilegală pe

parcursul a 5 ani și 8 luni, fapt care i-a cauzat prejudicii morale, compensate de instanța de judecată prin încasarea a 1.500.000 lei de la bugetul de stat, **fapte care reprezintă urmări grave.**

*Astfel, Ababii Ghenadie, prin acțiunile sale intenționate, fiind persoana cu funcție de răspundere, a săvârșit **complicitate** prin acordarea de mijloace la tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de către cel care efectuează urmărirea penală, **urmărind învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave, faptă soldată cu urmări grave, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 306 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.***

În continuare, Colegiul penal lărgit evidențiază că, acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza unor norme de blanchetă, deoarece acțiunea de tragerea cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate de către cel care efectuează urmărirea penală urmează a fi descrisă în baza reglementărilor la nivel normativ.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit, ținând cont de prevederile legale evidențiate supra, menționează că, în Hotărârea nr. 25 din 13 octombrie 2015, Curtea Constituțională a Republicii Moldova statuează următoarele: „ 63. [...] *existența dispozițiilor de blanchetă în normele penale constituie o expresie a procesului obiectiv de reglementare normativă, fiind o modalitate specială de formulare a reglementărilor juridico-penale. 64. Fără a contesta principiul codificării legii penale, recurgerea la dispozițiile de blanchetă în Codul penal asigură stabilitatea legii penale, astfel încât conținutul acesteia să nu fie direct proporțional cu frecvențele modificări ale actelor normative subsecvente, precum și legătura sistemică cu alte acte normative aplicabile.*”

Astfel, Colegiul penal lărgit, în jurisprudența sa, a atras atenția asupra faptului că în asemenea cauze privind învinuirea persoanei în baza unor norme de blanchetă, instanțele judecătorești urmează să verifice minuțios actul de punere sub învinuire sub aspectul corespunderii cerințelor legale de claritate și anume dacă acesta conține indicații concrete asupra cerințelor înaintării acuzării (punerii sub învinuire), în vigoare la momentul săvârșirii faptei, pe care le-ar fi încălcat inculpatul, cu indicarea denumirii lor, de către cine și când au fost adoptate, dispozițiile precise din acestea pe care le-ar fi neglijat inculpatul în raport cu circumstanțele din speță, care urmau a fi legal incriminate inculpatului prin rechizitoriu.

Mai mult, Colegiul penal atrage atenția și asupra faptului, că în cazul existenței în actul de învinuire a invocărilor unor prevederi legale, instanțele de judecată trebuie să verifice minuțios învinuirile înaintate sub aspectul temeiniciei invocărilor indicate și incidenței acestora speței.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit notează că, aspectele evidențiate mai sus prezintă importanță deosebită, deoarece rolul lor este acela de a determina în final încadrarea juridică a faptei imputabilă inculpatului, atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între

conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

În acest sens Colegiul penal lărgit constată că hotărârile instanțelor judecătorești la acest capitol sunt viciate, deoarece prin soluțiile pronunțate instanțele au omis înfăptuirea unei motivări temeinice sub acest aspect, deoarece concluziile succinte privind lipsa probelor și neclaritatea învinuirii aduse inculpaților nu pot substitui o analiză minuțioasă a învinuirilor concrete aduse inculpaților.

În continuare, analizând textul deciziei contestate, Colegiul penal lărgit mai reține sub un alt aspect că, în urma unei sentințe de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. În particular, în atare situații administrarea mijloacelor de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate pentru formularea opiniei vizavi de vinovăția persoanei trimise în judecată.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Curtea Europeană a reiterat că efectul articolului 6 § 1 este, inter alia, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia propria apreciere a acestora.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit prevederilor art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind investită cu judecarea apelului, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În continuare, analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiului de casare nominalizat, recapitulând mersul judecării prezentei cauze penale în instanța de apel, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, deși în descriptivul deciziei reține că „*La fel întru susținerea vinovăției inculpaților acuzarea a supus cercetării în conformitate cu prevederile art. 373 din Codul de procedură penală, următoarele documente și procese-verbale ale acțiunilor procesuale: doar le-a trecut în revistă ca probe administrate (pct. 6 al deciziei contestate/pct. 4.1 al prezentei decizii)*”, analizând conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 14 decembrie 2020, se atestă că acestea nu au fost consemnate ca fiind cercetate, însă fiind consemnate materialele cauzelor penale care nu au fost apreciate în calitate de probe de către prima instanță (f.d. 55-65, vol. VI).

Or, potrivit procesului-verbal, însuși președintele ședinței de judecată a comunicat participanților la proces „*despre faptul că aceste dosare sunt*

prezentate în original, iar o parte dintre participanți nu cunosc conținutul acestora”, iar ulterior, la întrebarea președintelui ședinței, procurorul Scutelnic Cătălin a comunicat că „*au fost cercetate doar acele materiale din dosarele solicitate, dar însăși cercetarea probelor nu a fost*”. Ulterior, fiind anunțată întreruperea examinării cauzei, și în continuare, până la retragerea Colegiului penal în camera de deliberare, instanța de judecată nu s-a expus asupra acestei chestiuni, astfel fiind omisă cercetarea cu consemnarea în procesul-verbal a probelor menționate în descriptivul deciziei contestate.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, deși în descriptivul deciziei reține că „*Cu referire la actele procesuale ridicate de către procurorul Lupășcu Ruslan și anexate la materialele cauzei în copie xerox ...cărora instanța de fond nu le-a dat apreciere și **care au fost cercetate în original în ședința instanței de apel...***”, analizând conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, se atestă că probele cercetate și consemnate în procesul-verbal nu corespund cu acele probe la care se face trimitere în decizia contestată, acestea diferă după conținut și volum (număr), or, în cadrul ședinței de judecată au fost cercetate alte probe decât cele la care s-a făcut referință.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a concluzionat neîntemeiat că probele cercetate în original în ședința instanței de apel, la fel nu demonstrează că inculpatul Cociu Lilian a întreprins careva acțiuni intenționate de a trage la răspundere penală o persoană nevinovată, deoarece aceste probe nu sunt reflectate în procesul-verbal. Or, fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor. În condițiile în care, probele reținute în descriptivul deciziei contestate cercetarea cărora nu poate fi confirmată prin alt mod decât consemnarea corespunzătoare a acestora (volum/număr, denumire) în procesul-verbal, acest fapt nu permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea precum și de a constata motivele care au dus la emiterea soluției contestate.

La acest segment, Colegiul penal lărgit amintește că, respectarea criteriilor expuse în art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, permite instanțelor de judecată să tragă concluzii privind existența sau inexistența faptelor și implicit constatarea vinovăției sau a nevinovăției făptuitorului. Aprecierea probelor contrar criteriilor enunțate de lege ar putea crea o aparență falsă asupra unor fapte care trebuie dovedite și, totodată, ar putea conduce instanța la concluzii eronate asupra realității. În ipoteza în care instanța de fond și/sau instanța de apel ar comite erori care denaturează realitatea, numite în lege „erori grave de fapt”, corectarea lor, așa cum este stabilit în articolul 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, îi revine instanței de recurs.

Eroarea gravă de fapt vizează stabilirea eronată a faptelor și constă în confirmarea eronată a existenței sau inexistenței lor. În esență, stabilirea

faptelor urmărește aflarea adevărului. Aceasta este posibil ca urmare a aprecierii probelor din perspectiva veridicității lor. Prin urmare, stabilirea faptelor se află într-o legătură indisolubilă cu aprecierea probelor.

Colegiul penal lărgit reiterează că, cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută.

Instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea De Tommaso v. Italia [MC], 23 februarie 2017, § 170, și Hodžić v. Croația, 4 aprilie 2019, § 58; Makeyan și alții v. Armenia, 5 decembrie 2019, § 47).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că libera apreciere a probelor exclude posibilitatea conferirii unei puteri probante dinainte stabilite unei probe. Aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Libera apreciere a probelor nu presupune arbitrarie, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt prezentate de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii. Motivarea constă în faptul că la admiterea unor probe și la respingerea altora judecătorul este obligat să prezinte argumentele unei asemenea soluții (a se vedea HCC nr. 18 din 22 mai 2017, § 68 și § 70).

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii”*, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 100-101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală,

întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii raionului Strășeni, Lupașcu Ruslan și procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2021, în cauza penală în privința lui **Cociu Lilian xxxxxx** și **Ababii Ghenadie xxxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **19 august 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Țurcan Anatolie

Guzun Ion

Plămădeală Ghenadie